"Roeung" Neang Chompathong" R-62-

B-5-3
D-86
N-296
INDOCHINE
06

សៀវភៅដែលផ្សាយចេញពីគេហស្ថាន គីម-គី

ច្បាប់បរទ្បាន	១ សៀវភៅថ្លៃ	១០៛០០
ព្រះគោព្រះកែវ ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់ . . .	,,	៨៛០០
តេជោដំឌិន ទី ១ ដល់ទី ៧ ចប់	,,	៨៛០០
ទឹករំផ្កាកាំ ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៨៛០០
កាព្យកំសាន្តចិត្ត	,,	៦៛០០
រឿងធន្ទមឿង ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៨៛០០
រឿងធ្មេញជ័យ	,,	១២៛០០
រឿងអាឡាដាំងមនុស្សមាត់ទិព្វចង្កៀងទិព្វ	,,	១៤៛០០
រឿងព្រះសុធន នាងកែវមនោរា ទី ១ ទី ២ ចប់	,,	៩៛០០
រឿងវិបុលសគ្រាមទី ១	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ២	,,	១៤៛០០
,, ,, ទី ៣	,,	១២៛០០
នាងពីរដណ្ដប់ ពុទ្ធសែននាងកង្រី . . .	,,	១០៛០០
ព្រះបន្ទុគោរប់ ទី ១ ទី ២	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ៣ ចប់	,,	១២៛០០
កុមារផ្ដាន	,,	១០៛០០
រឿងទាវឯក ទី ១ ទី ២ ទី ៣ ទី ៤ . .	,,	៤៛០០
សេកសារិកា	,,	៧៛០០
រឿងជ័យសុរិន្ទ្រ ទី ១ ដល់ទី ៤ ចប់ . .	,,	១០៛០០
រឿងព្រះមហោសថ ទី ១	,,	១០៛០០
,, ,, ទី ២ ទី ៣	,,	៨៛០០

P.K. 18
1953

រឿង

នាងបំប៉ាហោង

ការផ្សាយរបស់

លេខ ៨៨ វិថីអែមេក្រង់ ភ្នំពេញ

ជិតពេទ៍កុន ព្រហ្មបាយ័ទពីខាងកើតផ្ទាល់

※ ※
※

រក្សាសិទ្ធិ

ព.ស. ២៤៩៦ — គ.ស. ១៩៥៣

ឧបត្តិកថា

បញ្ហាហេតុដែលនាំឲ្យកើតសៀវភៅនាងចំប៉ាថោងនេះឡើង ដោយបណ្ណាគារខ្ញុំសរសេរបម្លងចេញពីសាស្ត្រាស្លឹករឹត ដែលបុព្វបុរសបាននិពន្ធទុកមកជាយូរសត្តវត្សណាស់ហើយ យកមកបោះពុម្ពផ្សាយចែកទុកជាសម្បត្តិមួយដ៏ប្រសើរដល់អ្នកត្រូវការអាន ការសរសេរបម្លងតាមច្បាប់ដើមនេះ ខ្ញុំបានកែពាក្យដែលគ្នាំងគ្នងខ្លះ ឲ្យរត់បទតាមសម្ពស្សរបស់កាព្យឃ្លោង ហើយនឹងកែអក្សរឲ្យបានត្រឹមត្រូវឡើងប៉ុណ្ណោះ

ហេតុនេះ ខ្ញុំសូមអភ័យទោសដល់លោក.អ្នក ដែលថ្នឹកខាងពាក្យកាព្យ បើឃើញថាពាក្យពុំសូវប្រពៃ ឬ គ្នាំងគ្នង យ៉ាងណា សូមលោកមេត្តាជួយពិនិត្យកែសម្រួលឲ្យខានផង ។

បណ្ណាគារ គីម-គី

រឿងនាងបំប៉ាហោង

នេះបទកាកគតិ　　យើងខ្ញុំលើកលុត　　ជូញ្ញានបាទបទ
ក្រុញក្រាបវន្ទា　　ក្រោមល្អងធូលី　　តាំងក្បិបុប្ផា
បង្គំភគវា　　សារពេជជិនស្រី ។　　តោះតាំងព្រះធម៌
ប្រសើរបវរ　　បើកបទបាលី　　វែតហ៊ុនសែនពាន់
មានព្រះគម្ពីរ　　សោតសូមវន្ទី　　អញ្ជលីនរោ ។
បង្គំព្រះសង្ឃ　　ប្រសើរសិងទ្រង់　　សីលសុទ្ធសោភ្ដា
ទិនអង្គបង្គំ　　ប្រណាម្យសោភោ　　ព្រញុំប្រាណវន្ទា
ទុកលើសិរសា ។　　ដ្បិតខ្ញុំនឹងថ្លែង　　និទានចាប៉ែង
ជុំជាតិអតីតា　　កាលព្រះពុទ្ធអង្គ　　ប្រាស់ប្រាប់លោកា
គឺព្រះសម្មា　　សម្ពុទ្ធថ្លាថ្លៃ ។　　កាលទ្រង់នៅក្នុង
វដ្ដអន្ទុង　　សាគរជល្លៃសៃ　　ពុំទាន់ត្រាស់ស្រេច
សារពេជញាណញៃ　　បំពាក់នៅនៃ　　វដ្ដសង្សារស្មោះ ។
ចេញសាងបារមី　　ជាតិជាពោធិ　　សត្វសោតកាលនោះ
ភពកាន់រាក់វណ្ណ　　កំបាំងសូន្យសោះ　　ពីមុនមិញនោះ
ពហុជាតា ។　　មិនមាននគរ　　ថ្លាថ្លៃបវរ
រតនរាជសេមា　　រាស្ត្រផងកុះករ　　វីវរត្រៀបត្រា
សន្មត់នាមថា　　ពារាណសី ។　　ក្សត្រប្រិនមហិមា　　មូលមកវន្ទា
ព្រះបាទនរបតី　　ដោយនគរមាន　　សត្រូវយារយី

មកពីនបារមី　សម្តេចពជា ៗ　ក្បិនក្បែរយឯក
អង្គអគ្គវៃក　សិងនាំភក្ត្រា　ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ
ប្រណម្យក្សត្រា　សប់ទិនទេព　ពិតពុំដែលដាច់ ៗ
ខ្ទះនាំបុត្រ　ធោមឆាយពិសី　ល្អល្អះស្រស់ស្រប
ស្អិតស្អាងអាត្មា　របនាក្បូក្បាប់　ឡើងលែមរំលេច
សោតសិនសុវណ្ណា ៗ　ថ្វាយជាទាសី　ព្រះបាទភូមី
សន្ទុពជា　កំណាន់ខាន់ខាវ　ទាសីទាសា
មុខមន្ត្រីណា　រំពង់ណែនណាន់ ៗ　ព្រះអង្គមានអគ្គ
មហេសីវរល័ក្ខ　ប្រសើរសោភ័ណ្ឌ　ទន់ភ្ទន់បាតបប
កើតកបកំណាន់　កក្រុហាក់ព្រះចន្ទ　វែងចាំងភ្លឺថ្លា ៗ
ស្រីរតនបវរ　ទ្រង់ព្រះនាម្មករ　កែវសុទ្ធិស្នេហា
ចង្អស់ព្រះស្នំ　ឧត្តមសោភា　ជាស្ងើមអស់នា
គន្ធពាពណសី ៗ　ស្តេចសោយរាជស្កល់　ឯកឥតអំពល់
គ្រមកក្សន្តព្រះទ័យ　យូរលង់តិចទៅ　ចមទៅភូមី
នូវព្រះប្អូនស្រី　មិនដែលមានហ្មង ៗ　ជាហេតុអស្ចារ្យ
ក្បិណនាងទ្រង់គភ៌　បុត្ររតន៍ស្នេស្នង　ព្រះវរបិតា
ស្នេហាស្ងួនគ្រង　ស្តេចឲ្យអ្នកផង　ចោមចាំរក្សា ៗ
លុះដល់ ១០ ខែ　វស្សាទៀនទេ　បរិបូណ៌ហើយណា
នាងទីនប្រសូតិ　ពជបុត្រពំរ៉ា　ឆៀបឈឺទក៏

ទល់ទប់ពុំបាន ៗ ទើបទូលព្រះបាទ ព្រះបវរនាថ
ឥស្សរប្រធាន រៀមរើយប្អូនឈឺ ដម្កងប្រាណ
ប្រឹងប្រែងពុំបាន ញាប់ញ័រកាយា ៗ សមនឹងសម្រាល
បុត្រស្នងត្រកាល ប្រាកដនៅនា ថ្ងៃនេះមិនទេ
ឥតឯឃ្លាតឃ្លា សូមព្រះករុណា ប្រោសប្រាណប្រណី ៗ
ក្បិនក្បែតឥស្សរ ស្តេចស្តាប់បន្ទូល រន្ធត់ទេវី
ស្តេចវែងភ័យគិត ឯងឥតស្មារតី គនគិតប្រណី
ព្រះប្អូនពុំអារ ៗ ស្តេចឲ្យរត់រក ពេទ្យមិត្តមក
ចូលជួយរក្សា នៅចាំបំរើ ព្យាបាលរោគា
រួតរឹតកាយា សព្វសាប់សរសៃ ៗ តែងគស់ផ្តល់ផ្ទប់
ជម្ងឺលើសលប់ ឃ្លេងខ្លាំងនៃក្រែ ត្រជាក់ខ្លួនស្រឹម
ល្វឹងល្វើយល្ហិតល្ហៃ ស្មើបាត់ស្មារតី ពុំដឹងកាយា ៗ
ទើបស្តេចទ្រង់ត្រាស់ សេនារហ័ស ទៅហៅហោរា
ឲ្យមកប្រញាប់ គ្រាឥឡូវណា ហោបានដឹងការ
រត់ទៅម៉ម្មា ៗ ដល់ហើយក្សត្រា បើកបន្ទូលថា
អើហោព្រឹទ្ធា ចូរមើលស្រីរត្ន ឈឺពុំទាន់ជា
បើតាមតម្រា តើជម្ងឺអ្វី ៗ ទើបហោទាយថា
នាងប្រសូតិណា រាជបុត្រពិសី ឥឡូវនេះម្តង
រូបស្អប្រិមប្រិយ សូមព្រះចក្រី ទ្រង់ផ្គាប់ចិន្តា ៗ

ស្តេចសួរទៀតថៃ ប្រសូតិនេះនៃ តើគាបឬជា
ថ្ងៃនេះឬស្អែក ឲ្យដឹងពេលា មើលតាមតម្រា
ឲ្យប្រាកដជាក់ ៗ ហោស្តាប់ព្រះសួរ ស្រេចហើយគន់គូ
រកមើលគ្រោះថ្នាក់ ដឹងសព្វសេចក្តី ទើបទូលទ្រង់លក្ខ
ថាមានជោគជាក់ គ្មានគ្រោះថ្នាក់អ្វី ៗ ព្រះអង្គនឹងបាន
បុត្រកល្យាណ នាយប់យាមបី ប្រសូតិមកជាក់
គឺរាជបុត្រ សូមព្រះបិត្រ ជ្រាបក្នុងកាយ ៗ
បុត្រនេះល្អផ្ទែក ហាទៀងបំប្លែក មនុស្សក្នុងលោកី
នឹងមានបំប៉ារ សុវណ្ណសោភី ជុះបុះអំពី
ព្រះឧស្ដធិគា ៗ តែថានឹងចាក់ បចេញផ្ទោះផ្ទាក់
ព្រាត់ព្រះមាតា កំព្រាគោកយ៉ាក លំបាកមហិមា
ដើរដោយមាគ៌ា ត្រមោជឯកអង្គ ៗ ទើបមានស្វាមី
រិទ្ធិសិរី ចុំប៉េងតូចពង្ស ជាក់ជាកំពូល
ឥស្សូរធោមយង់ ស្តែងស្តេចទ្រើសទ្រង់ ភជវិនវិទ្ធា ៗ
មូលមកបង្គំ ព្របាទឧត្តម ហាក់ដូចបិតា
មាតាបារមី ដោយរិទ្ធិចេស្តា គោះមនុស្សទេត្ត
យល់ហើយស្ងប់ស្ងៀង ៗ ព្រះអង្គស្តេចស្តាប់ បន្ទូលពេញគាប់
ហោហើយអរឯង អាចឲ្យយល់ច្បាស់ ទ្រង់បាត់ចំបែង
មាសប្រាក់គាត់តែង ទ្រង់ព្រះរាជទាន ៗ លង់លុះរាត្រី

វេលាយាមបី　ស្ងប់ស្ងាត់គង់ថាន　ទើបនាងប្រសូត
រាជបុត្រកល្យាណ　ត្រកាលក្រមាន　នៅនាលោកិយ ៗ
ដូចមាសនពគុណ　ផ្ទិនផ្កាត្បូងគន្ធ　ព្រះភក្ត្រប្រិមប្រិ
លើសលែងទេព្តា　នូវនាសួរស្រី　បែងបេះស្រដី
ពុំដូចអ្នកផង ៗ　កាលនាងទឹងហា　មានផ្កាចំប៉ារ
ធ្លាក់ចុះមកហោង　សិងសូវណ្ណា　សោភាឥតហ្មង
ក្លិនក្លែបល្អប់ល្អង　ហាក់សេគណា ៗ　កាយៗ ឈ្ងុយឈ្ងប់
ហាក់ដូចគេអប់　ទូទៅទិសា　ហើយនាងអង្វរ
ព្រះវរមាតា　សូមបែកចាយផា　បំណាយធ្វើទាន ៗ
ស្រេចហើយប្រែផ្សង　ត្រឡប់ក្នុងទឹង　បរចាពុំបាន
ទាំងពីរព្រះអង្គ　ស្តេចទ្រង់ក្រេមក្សាន្ត　ធ្វើបុណ្យឲ្យទាន
ចំរើនព្រះស្រី ៗ　ឲ្យលេងមហាស្រព　ណែនណាន់គ្រប់សព្វ
ប្រាំពីររាត្រី　ហើយថ្វាយព្រនាម　តាមដោយប៉ែត្តិ
ឲ្យហៅនាងស្រី　ចំប៉ាសុវណ្ណា ៗ　លុះចំរើនធំ
រូបរាងឧត្តម　ដូចរង្សព្រះចន្ទ　ព្រោងព្រាយប្រិមប្រិ
ស្រស់ស្រីសោភ័ន　ប្តូចព្រះឥន្ទ　ទាំងធកាម្ចា ៗ
ហើយនាងតែងទៅ　ប្រាសាទលំនៅ　ពីព្រះរាជា
ពិតពុំដែលដាច់　សព្វទិនទៅ　កាលនោះមានធ្លារ
មេមួយមានគភ៌ ៗ　ចូលមកសម្រាល　កើតកូនកណ្តាល

ពិនព្រះទ្រង់ធម៌ ច្រើនថ្ងៃធំផ្លូក ថ្កាសទ្រលុកល្អ
រាសទូទៅ ក្រោមប្រាង្គប្រាសាទ ៗ ជិតជើងជណ្ដើរ
ស្រីរត្នប្រសើរ ស្ដែងស្ដេចឃ្លាឃ្លាត ទៅគាល់បិតា
ថ្ងៃថ្វាននាង តាមហៃព្រះបាទ ជាប់ជាប្រក្រតី ៗ
ហាក់មានស្នេហា នឹងកងបិតា ប្រសើរសល់ស្រី
ប្រាសប្រាណរនៀល មមៀលឥន្ទ្រិយ ឧបបាទក្សត្រី
សុវណ្ណចំប៉ារ ៗ នាងអរថ្នាក់ថ្នម ត្រកងបីបម
ឡើងលើប្រាង្គប្រា សាទសំរេចឋាន ស្ថានសុវណ្ណ
ប្រាប់អស់បរិវា មេត្តាស្ងួនគ្រង ៗ នាងឲ្យរក្សា
ថែគ្រប់វេលា មិនឲ្យមានម៉ង ពានមាសពានប្រាក់
តែងដាក់ភោជនផង រាល់វេលាហោង សព្វទិនរាត្រី ៗ
រីឯកូនទ្វារ បែងបេះបរបា ប្រដៅស្រដី
បេះបប់កាសា ស្ដីថាអ៊ី ៗ ធ្វះធ្វើយឥតបី
ទើសទាក់ឡើយណា ៗ យើងនឹងស្រដី ដ្បិតមេកុំកៃ
មួយមានគតិណា គ្រប់ខែគ្រប់ថ្ងៃ ឈឺផ្ដួមហិមា
ឡើងពីផល្វសា មិញបានដល់គោក ៗ ទៅកាប់សំបុក
ប្រមូលរើសទុក ដំនោបក់ធ្លាក ពារឡើងពីងពួន
លាក់ខ្លួនសៀតសឹក សុដសោតហើមក ជាច្រើនមហិមា
ខ្លះខ្ទៅតំពរ អាប់អស់អន្ធករ អាកាសពេញមោ

ដោយនូវវិធី   គម្ពីរមោហា   ទ្រង់ទ្រើសបុស្សា
ជាសត្វតិរច្ឆាន ៗ   ស្រេចហើយគម្ពីរ   លាលះអំពី
សំបុកបុះថ្កាន   រកគៀនមិច្ឆា   ព៌សត្វស្ថាន
ហែបហែលដោយគៀន   នាទីគគ្គារ

នេះបទពំនោល

វង្វេងហែមន្ទព្រានព្រៃ   ស្វះស្វែងព្រាព្រ័យ
ប្រយោជន៍បរបាញ់អម្រឹគា   ដើរសៀរប្រែបត្នោរផល្លសា
អគ្គឯងឯក្កា   រលះរលាំងដើរលុក ៗ
ដើរឈប់ស្តាប់ហើយតក្រុក   ខំភនខំរុក
សំកុកសំកាំងផ្អៀងផ្អង   ក្រែងពើបអំម្រឹគយង់យួង
បិត្តសោតប៉ុនបង   ប្រមាថសម្លាប់សន្យំ ៗ
ដើរដល់មន្ទល់ព្រៃធំ   ភិតភ័យបារម្ភណ៍
ភ៏គិតយ៉ាងខ្វាំងហើយថយ   កង់បិត្តគយគន់ក្រែងឆ្ងាយ
គេផងអាចឲ្យ   ក្សិណក្សយប្រល័យបាត់បង់ ៗ
ឈរឈានប្រុងប្រាណប្រនន់   ការបួលតម្រង់
សំដៅសំបុកក្រពើរ   យល់សុទ្ធប្រាកដនៅទើ
ព្រានគិតថាយើ   ស៊ុទ្ធអ៊ីធំល្អអំបាយ ៗ
មកនៅជិតប្តួឆ្ងាយ   អញយកទៅថ្វាយ

ព្រះបាទឥសូរសីរិសា　　　　សំបុានសម្បត្តិទ្រព្យ
ដូចអញព្រហ្មា　　　　ឬមិនកើតទេឡើយហោង ៗ
ព្រានគិតក្នុងចិត្តប៉ុនប៉ង　　　　សរសើលោកផង
លោកអញថ្ងៃនេះធំក្រៃ　　　　គុណព្រានបួលថ្កានវិសៃ
បីបានដាក់ដៃ　　　　លើស្មាស្រស់រូតរត់ ៗ
ព្រានឈ្លៀតសង្កាតប្រឹងប្រិត　　　　ដល់ដូចកំណត់
ហើយព្រាននាំចូលទៅថ្វាយ　　　　ប្រណាប្រែបលុតពីបម្លាយ
ក្រូចក្រាបក៏ការ　　　　បង្គុំប្រណម្យទូលថា ៗ
សូមទានខ្ញុំព្រះករុណា　　　　ថ្វាយស៊ូទកម្ម
សូមជ្រាបទូលល្អងធូលី　　　　គុណព្រះសន្ទុកដក្កូមី
យល់ស៊ូទកម្ម　　　　ស្តេចត្រេកអរឥតឧបមា ៗ
ត្រាកាលនឹងស៊ូទកម្មា　　　　ធំម្តេចមហិមា
ហើយទ្រង់ប្រទានរង្វាន់　　　　សំពត់អាវស្បៃសោភ័ណ
ព្រានបានរួសរាន់　　　　ថ្វាយបង្គំលាក្សត្រក្សាន ៗ
ស្តេចសព្វព្រះទ័យបំណាន　　　　ហើយព្រះរាជទាន
ឲ្យយកទៅថ្វាយបុត្រី　　　　នាងអរទិនអគ្គអញ្ជលី
ថ្វាយវរនុជ្ជ　　　　បង្គំទទួលយកហោង ៗ
ន្មាឃើញថាអេះអុកផង　　　　អស់នេះទង់ហោង
ចិញ្ចឹមក្រូតើនេះណា　　　　ខ្ញុំកខ្វល់កង្វល់ចិន្តា

យល់សុទ្ធកម្មា ជឿនដោយយោបល់មែនមាន ៗ
ហើយក្រាបទូលនាងកល្យាណា ចាបែននិទាន
ដំណើរទំនៀមទម្រមា បពិត្រពជធីតា
សូមទ្រង់មេត្តា យល់ខុសនៅច្បាប់បុរាណ ៗ
រៀនមកពិតពុំដែលមាន យកសុទ្ធតិរច្ឆាន
មកទុកបញ្ចឹមរក្សា ពុំដែលដឹងគុណអ្នកណា
ក្រែងមានភ័យា ដំនៀលដំណរតំក្រោយ ៗ
កាយបំបែកកាឲ្យហើយ ជីវិតនៅឡើយ
ថ្ងៃក្រោយនោះនាំកើតទុក្ខ អំពីនេះទៅឯមុខ
ក្រែងនៅតោតផុក ប្រាកដដូចពាក្យខ្ញុំថា ៗ
នាងស្ដាប់ពាក្យពីរឡា (១) ក្រោធក្រៃជេដ្ឋា
ម្ដេចកាជាសត្វតិរច្ឆាន ផ្ញើរបេះនាំឲ្យរំខាន
ជាមេកំពន់ រូបអ្នកនគាន់សោះសា ៗ
នាងបានរំពាត់ម៉្មា ដេញវាយវិឡា
ប្រព្រាតប្រព្រោងពីងពូន ដែលជ្រកពួនស៊ីកហោក់ខ្លួន
ភារៈភ័យមកជួន ស្រងំពិតពុំស្រដី

នេះបទកាកគតិ

ស្រស់ស្រីចំប៉ារ មានព្រះវាចា ឲ្យយកសំឡី

---

១ វិឡា គឺ ឈ្មោះកូនឆ្មា

មកហើយត្រសព្វ ទ្រាប់ពន់កុម្ភី ថ្នាក់ថ្នមឥតបី
ផ្ទួសប្រហែសការ ៗ រក្សាដល់ញាស់ ឈ្មោលធំឥតខ្ពស់
រកក្រពើណា មកប្រៀបពុំបាន នាងនាដថ្លៃថ្លា
សប់ព្រះទ័យា កូនកុម្ភីនោះ ៗ ពេកពន់ប្រមាណ
ហើយយកសុវណ្ណ ធ្វើដំណាក់ស្នោះ តាំងជារាជស្ថាន
ដាក់ក្រពើនោះ ក្បូរក្បាច់ថ្លាក់ផ្ទុះ នៃបនៅសូរ្យការណ៍ ៗ
ហើយទើបយកពេជ្រ ដាក់ដាំរលេច មរកដកែវមាន
ពីទូរទិម សែនសំបណាន រកផ្ទឹមពុំបាន
ភ្លឺផ្លេកព្រនាយ ៗ ជាន់បេះធ្វើល្អាន របនាដំនាន
ហើយនាំមកថ្វាយ សុវណ្ណបំប៉ារ ធីតាឆោមឆាយ
ត្រេកអរសប្បាយ ទទួលស្រពន់ ៗ ហើយដាក់ក្រពើ
ហែបហែលលេងលើ ស្ពានពេជ្រសោភាន់ អ្នករក្សា
សោតជាកំណាន ដល់ពេលមិនទាន់ ជូនអស់អាហារ ៗ
ល្អាងមាសល្អិនល្អៅ ១០ ហាតជំរៅ ប្រវែងនោះណា
១៩ ព្យាមពិត ច្បងដាំផ្លូវផា បីជាន់សស្រា
ភ្លឺផ្លេកព្រោងព្រាយ ៗ ក្រពើត្រេកអរ សោមនស្សសាទរ
ក្សេមក្សានសប្បាយ មិនយូរប៉ុន្មាន ប្រែចិត្តពាយអាយ
គិតកល់ឧបាយ បំបាត់គុណគេ ៗ ប៉ងទឹងភោគ្គា
នាងសុវណ្ណបំប៉ារ ជាមន្ត្រលើសីហ៍ ពុំដឹងគាត្នា

មានពៀបាបធ្ង ធ្លាក់ទៅទីរយ៉ើ សោយទុក្ខវេទនា ៗ
នាងបំប៉ារថោង គេទុកជាប្រង ស្មើពុទ្ធមាតា
សម្មាសម្ពុទ្ធ បានលុះសោគា ព្រះទ័យករុណា
ដោយពុទ្ធពួជពង្ស ៗ ស្រីគេទ៌ទត្តម ប្រឹមប្រិយសក្រសម
ទន់ភ្លន់ឥតគ្គង ព្រះភក្ត្រប៉ពាង ល្ហាសល្អន់វរង្ស
ល្មមល្មៃមានទ្រង់ ស្រគត់ស្រគុំ ៗ កាឡោះកុម្ភី
ទ្រើសទ្រង់រិទ្ធី សាហាវយង់ឃ្នង មិនមានមេត្តា
ករុណាប៉ុនល្អង ចិត្តកំបណង ប្រមាថក្បត្រ ៗ
យកជាអាហារ ហេតុចិត្តអនុពាល គិតបានអប្រី
ពល់ពេលវេលា ទាសាទាសី តែងជូនបំណើ
សប់ទិនទេវ៉ ៗ សម្រែកដួបផ្គ កក្រើកខ្លួខ្លួ
លុះលាន់មាត់ថា ប្រសិនបាននាង សុវណ្ណចំប៉ារ
ធ្វើជាអាហារ នៃអញឥឡូវ ៗ សំអញទាញមាត់
ស្មើបានសម្បត្តិ សួរសោតនិតនៅ ស្ថានត្រៃត្រិង្ស
ឥតគណនាគួរ គិតហើយរង់ត្រូវ បង់បរិកេត្តា ៗ យកមកបន្តាំង
ទុកតែក្នុងភង ក្នុងល្អាងបេះណា ហាក់ដួបមានទោស
មិនមានករុណា បេញបរយាត្រា ទៅទៀតពុំបាន ៗ
ពីនេះទៅណា អញទឹងគោត្តា ក្រស្តូផងសព្វស្ថាន
មិនតែប៉ុណ្ណោះ តាំងនាងកល្យាណ សុំឲ្យខាងបាន

ដូចចិត្តអញប៉ង ៗ ពេលនោះទាសី ឮពាក្យកុម្ភី
តែវិលវិញផ្គង លុះដល់ប្រាសាទ នាងនាថប្រះប្រង
ទូលតាមទំនង ពាក្យពីក្រពើ ៗ ខ្ញុំម្ចាស់សូមក្រាប
ទូលឲ្យបានជ្រាប អំពីដំណើ ក្រពើតិរច្ឆាន
ចិត្តវាសើរើ មើលងាយឥតបើ គោតក្រែងសោះសា ៗ
ចិត្តវាគុំគួន បរិភោគឥតសួន ព្រះអង្គឯងណា
ទោះទាំងយើងខ្ញុំ នឹងរាស្ត្រប្រជា ពិតពុំមេត្តា
មោហាកន្ទង ៗ ស្រីរតន៍ប្រសើរ ដឹងដោយដំណើរ
ទាសីនោះហាង នាងបើកព្រះឱស្ឋ បន្ទូលវិងស្នង
កុំស្រដីបង ឲ្យលេចឮដល់ ៗ ព្រះវរបិតា
ទ្រង់ព្រះក្រោធា នាំកើតកង្វល់ នឹងឲ្យសម្លាប់
បាត់សព្វខានយល់ អញអាសូរសល់ បានជារក្សា ៗ
កំមេគិតក្រែង ពាក្យពីរថ្លែង ម្តេចៗក្តីណា
តើខឹងក្តៅអ្វី តាមតែវាថា នាងកុំបរហា
កុំទៅទៀតឡើយ ៗ ឯនាងទាសី ស្តែងស្តាប់សិដី
បំប៉ារថោនហើយ ប្រណម្យក្រាបខ្លួន ពុំអាចនៅឡើយ ភ័យភិតពុំស្បើយ
ម៉ែៗមហិមា ៗ លួចលបទៅទូល ព្រះបាទឥស្សូរ
សន្ទុរភាជថ្លៃថ្លា សូមទានព្រះអង្គ ស្តេចទ្រង់ករុណា
ទូលបង្គំជា ខ្ញុំកាលនេះម្តង ៗ ឥឡូវក្រពើ

ចិត្តគាប់សើរើ ក្រោធក្រៃគន្ធ ក៏ទឹងបរិភោគ
ស្រីចំប៉ាវថោង នូវអស់ព្រស្ដផង ឲ្យក្ស័យជន្មា ៗ
ខិនពួនកំបាំង ថានាងបង្ខាំង ធ្វើទោសនៃក
សូមទានបើទុក នៅទៅយល់ជា កើតទុក្ខភ័យា
គឺច្បាស់ជាមាន ៗ ស្ដេចស្ដាប់សៅដៃ ទូលទើបក្សត្រថ្ងៃ
ធុញថប់កន្ទុំប្រាណ ស្ដេចទ្រង់ខ្វាល់ខ្វាំង ហើយបន្ទូលថ្កាន
យីអាតិវង្វាន ហ៊ានណាស់នាងអើយ ៗ ពុំដឹងខុសគាប់
វិលវឹងត្រឡប់ ទឹងសុំព្រងើយ បើច្នោះនាំគ្នា
សម្លាប់ឲ្យហើយ ទុកព៏ថ្វីឡើយ អាចោរសាម៉ាន ៗ
កាលនោះអាមាត្យ បង្គំព្រះបាទ រូតរត់ទៅថ្កាន
ទូលពងទេវី ក្សត្រីកល្យាណ បពិទសូមទាន
ព្រះពងធីតា ៗ ដូរិតព្រះភូមិ ននាថនរបតី
ព្រះជីនកក្សត្រា មានព្រះតម្រាស ត្រាស់លើសវិសា
ប្រើខ្ញុំព្រះករុណា ឥឡូវទេះម្ដង ៗ ឲ្យយកក្រពើ
កន្ទុល្អាន់ប្រសើ ទៅពីឃាដបង់ ដូរិតក្រពើព
មហាមាទ្រើសឃ្វង ចិត្តចោរប៉ុនប៉ង ប្រមាថព្រះរាជ្ញ ៗ
ចំប៉ាវស្រីថ្ងៃ លុះត្រូសម័យ ដូច្នោះហើយទ្រង់
ចិន្តារតន់គិត អាណិតកន្ទង កណ្ដោចឯអង្គ
រលោងនេត្រា ៗ ទអាសូរក្ដាត់ ធ្លាប់នៅស្នេស្និទ្ធ

ល្អងមាសមាណា កបដោយចំណី គ្រាកាលពិសារ
ទឹកសរវង់ថ្វា ធ្លាប់នៅប្រក្រតី ។ ឥឡូវម្តេចប្រែ
ព្រាត់ប្រាសខុសគេ ដល់ដាច់ជីវិ រីឯល្អងនោះ
ដាក់ដាំតែរមនី ដំណារនៅទី អាសាទេហោង ។
ហើយនាងចំប៉ារ បើកបន្ទូលថា ហៃបងអើយបង
បើមានមេត្តា ករុណានេះម្តង តាមចិត្តបងប៉ង
ទ្រព្យអ្វីក្តីណា ។ អញ្ចេះសាតក៏ឲ្យ រង្វាន់តាមដោយ
ចិត្តបងប្រាថ្នា ដ្បិតបានចិញ្ចឹម ព្រួយប្រាណរក្សា
ពីកាលនៅជា ពងឡើយបងអើយ ។ សូមបងយកទៅ
លែងក្នុងទឹកជ្រៅ ឲ្យសៀមគន្តើយ ហើយទូលបិតា
ក្សត្រាត្រាណត្រើយ ថាសម្លាប់ហើយ ដូចព្រះរាជា ។
ឯអស់មន្ត្រី ជូនអញ្ជលី វរពជផិតា
តាមតែព្រះអង្គ ទ្រើសទ្រង់ករុណា ឥតបើទឹងថា
អ្វីឡើយក្សត្រី ។ នាងស្តាប់ហើយអរ ពាសពេញអំណរ
ទឹងអស់សេនី ដោយមានអនុកូល តាសូរកម្មី
នោះនាងអរក្រៃ ស្រែចហើយសេនា ។ ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ
លាចរចុះចំ ល្អងដាក់កុម្ភា ហើយនាំយកទៅ
សំដៅជលសា ដល់ហើយមច្ឆា លែងត្រីពីថ្កាន ។
ត្រីតើបតែជ្រឹ រួចចេញពីភ័យ

ហក់ហែលប្រាស់ប្រាណ បណ្តែតរូបរង ស្ទឹមស្ទង់ក្លាហាន
ហក់គោះកើតមាន កណ្តាលផល្លូសា ៗ ហើយហែលចូលមក
ពោលពាក្យបោះបោក ប្រាប់អស់សេនា ថាហៃមន្ត្រី
នាងស្រីបំបារ គេនូវស្ថានណា នេះម្តងឥឡូវ ៗ
ចូលអស់សេនា ក្រាបទូលក្សត្រា ផិតផះចាមចៅ
ឲ្យធ្វើគារវៈ បំបារស្រីពៅ អញ្ចឹងនាំទៅ
ធ្វើជាអាហារ ៗ កាលនោះមន្ត្រី ស្តាប់ពាក្យកុម្ភី
គ្រេវគ្រោធមហិមា ថាចគ្រតើរ តិរត្ថ៍ឫស្សា តែមិនបរទា
ពោលពាក្យទ្រគោះ ៗ អ្នកមាគុនណាគាប់ ម្តេចក៏ត្រឡប់
ប្រមាថវិញច្នោះ នាងយកតីស្លាប់ ឥតសព្វសូនសោះ
នាងសូមលាលោះ ជីវិតរួចបាន ៗ បំភ្លេចព្រះគុណ
វិសេសមហាធ្ងន់ ធ្ងន់ពន់ប្រមាណ ទុកស្មើមាតា
បិតាប្រធាន ដែលអ្នកណាហ៊ាន ជស់លែងបេះនៃ ៗ
ហើយទើបសេនា រឹងប្អានគ្រោះហ៊ា លំនៅទីទៃ
សំងំស្ងៀមស្ងាត់ បាត់ឥតសង្ស័យ ក្រែងមហាក្សត្រថ្លៃ
ជ្រាបសេចក្តីផង ៗ កាល្ហោះក្សត្រី ប្រសើរលើសស្រី
នាងបំបារថោង ព្រួយព្រះហឫទ័យ ស្រីថ្លៃក្តាត់ហោង
សោយសោកសៅហ្មង ក្រៀមក្រមក្រ្លា និកថាទិសត្វ
គ្រពីសំព្រាត់ ទៅតែឯកា ម្ល៉េះសំទឹងបាត់

សូនស្ងាត់ឯងណា រាប់ថ្ងៃរាប់ថ្ងា សមពុំបានយល់
ទាំងនេះហេតុចិត្ត ក្រពេទ្រើសក្តាត់ កាចក្រៃកំហល់
ពុំដឹងបាបបុណ្យ ទឹងគុណពុំយល់ ធ្វើឲ្យអំពល់
អំពើថ្ងោះថ្ងាយ ៗ អញ្ញាសោតស្ដីម្ដាយ បានសុខសប្បាយ
ពីព្រោះអញឲ្យ ម្ដេចឡើយចិត្តធំ ខឹងខំដាលដោយ
ពោលពើពាក្យឲ្យ មន្ទិលថ្នាំងថ្នាក់ ៗ សមទឹងធ្លាក់ទៅ
នរកជ្រិះជ្រៅ វែងវែងលំបាក ពុំរួចវិលវឹង
កេងកោងបំពាក់ ដូចគេស្រះថ្នាក់ នោះទឹងវេទនា ៗ
នាងគិតខ្លោះហើយ ក្សត្រិត្រានត្រើយ ព្រះទ័យករុណា
ហើយនាងប្រើប្រាប់ ទៅជូនទឹងតា ឲ្យយកគោផនា
ទៅឲ្យក្រពើ ៗ យាយតាស្ដាប់ពប់ ឱនកាយគោរព
រួសរាន់ដំណើរ រៀបចំអាហារ តាមធិតាប្រើ
សាច់សប់សារពើ ឥតមានខ្វះអ្វី ៗ ហើយទូលទៅដល់
នៅនាមទួល កំពង់ពារី ស្រេចទើបស្រែកហៅ
អើហៅកុម្ភី អញ្ជើញមកពី សាសាច់ទាំងឡាយ ៗ
សាច់ធ្អិនសាច់ឆៅ សាច់គោទាំងក្លៅ សាច់ប្រើសសាច់ទ្រាយ
ជ្រូកក្ដាន់មាន់ទា ទទេរងទន្សាយ ពិសាសប្បាយ
មានគ្រប់ហៅណា ៗ ក្រពើអប្បលក្ស លុះស្ដាប់ពុំដាក់
ពាក្យជូនពាក្យតា ស្ទុះមកត្រាំង ៗ អរឯងក្ដាត់ណា

ទទួលអាហារ ពីគ្មានសល់នៅ ៗ ឯជូនទីងតា
ជូនសប់វេលា គ្មានខានទិតនៅ ក្រពើរង្គជាតិ
ជំក្កាត់ឃោឃៅ ដុះស្វះរៀវខ្មៅ អស់អង្គរូបា ៗ
វិធីធំបំឡែក ក្រៀវក្លាអនេក សាហាវមហិមា
តែងតាមធ្វើកល់ នៃអ្នកនាក អស់ឈ្ងញគេត្រា
នៅនាដល្វៃស

នេះបទពំនោល

កាលនោះក្រពើពាលា ផាលដេញនាក
លលីលលើឈៀងធាប ប៉ុនប៉ងបំណាងពិឃាដ
ខិតខំសង្វាត ប្រយោជន៍ឲ្យផ្អែតអាត្មា ៗ
ស្ទាញស្ទុះហាក់ហោះព្យោមា ដោយរិទ្ធីអាត្មា
ប្រដេញប្រដំខំក្រៃ ហើយអ្នកនាកកិតភ័យ
ទន់ជើងទន់ដៃ ស្ទើតស្ទាំងកាទកាំងតក់ស្លុត ៗ
បើកទាន់ហើយចំហុត ប្ដោះប្ដាកប្រាកដ
ខ្ចរខ្ចប់នាកនោះណា រយ៉ែករយាករសោះសា
លិដលង់នាក មនុស្សម្នាសិងតែភ្ញាក់ផ្អាក់ ៗ
ហើយកហោលោតត្របាក់ ពាពាំធីផាក់
អស់អ្នកនគរក្នុងក្រៅ ញាប់ញ័រកិតភ័យក្ដាត់ក្ដៅ
ស្ងួសន្ធូសោកសៅ រំដើបរំជួលគ្រប់គ្នា ៗ

ពុំហ៊ានទៅកាន់ផល្លូសា ខ្លាចដល់មរណា

ខ្លួនពេកពន់ទីទៃ ទោះអម្រឹតនៅនាទីព្រៃ

ខ្លាចខ្លួននោះក្ស័យ ពុំអាចនឹងចុះផឹកទឹក ៗ

គុម្ពរិទ្វីពទ្វីក ផ្អកផ្អើលដូចសក

សត្វព្រៃគ្រប់ទិសពាធា ទោះស្លឹងបឹងព្រៃកគគ្គារ

សត្វស្វានទានា ស្ងប់ស្ងាត់ពេកក្តាត់សត្វថ្ងៃ ៗ

សឹងស្លាប់នៅកណ្តាប់ដៃ ប្រិនពន់ពេកក្រៃ

រកអ្វីប្រៀបគ្នានឡើយណា កាលនោះរីជូននឹងតា

ចរចុះនាក់ លក់ចំណិញផាប្រក្រតី

តើបពះប្រទះកុម្ភី អរឲ្យបំណើ

កឹស្មានផាដូចសត្វដង ៗ ក្រពើមោហាយឃ្នង

ស្រែកសត្វំពង ថាពៅនែជូននឹងតា

ចូលវិលទៅទូលក្សត្រា សូមនាងចំប៉ារ

សុវណ្ណនោះនាមកហោង ៗ បើពុំឲ្យដូចបំណង

ឯអស់ព្រស្តផង នឹងសូនកន្ទ្រព្រះនគរ

យើងឡើងទៅពិឃាដមរណៈ កោលាហលរ

ព្រោះជឿតអញតែងរក្សា ៗ កាលនោះយាយនឹងតា

គិតភ័យអស្ចារ្យ រលះរលាំងស្ងួតរត់

ដើម្បីទៅទូលបម្ដុ ដង្ហើមស្ទើផុត

ផ្ដិតផ្ដុតស្ទិតស្ទក់ក្អែកសរ ៗ មុខជាំមាត់ធ្លាក់ប្រែហា
អួលអន់ដើមករ ផ្ទឹកៗផ្អក់ហៀបក្ស័យ
រត់ចូលក្នុងរាំងក្សត្រថ្លៃ ទូលញ័រដើមដៃ
ស្រពោនស្រពាប់សស់សា ប្រណម្យហើយទំទូលថា
បពិត្រព្រះមហា ក្សត្រថ្លៃឥស្សរឥតស្មើ
សូមទានឥឡូវក្រពើ ដែលត្រាស់ឲ្យធ្វើ
កន្លងកាលពីមុនណា ៗ ឥឡូវនៅឯគង្គារ
ពុំក្ស័យជន្មា ស្រហាស្រហាវកន្ទង
បំបាត់ជីវិតមនុស្សផង ពុំដែលរំលង
រួចពីសេចក្ដីស្លាប់ណា ៗ អស់កស្ត្រស្រុកស្រែចំការ
ឈ្មួញសត្វនាវា សឹងស្លាប់រង្គាលសត្វស្ពាន
ឥឡូវបំរើតរប្ជាន ក្រាបទូលឲ្យបាន
ជ្រាបក្នុងព្រះរាជហឫទ័យ ៗ ឲ្យជូនចំប៉ារថោងថ្លៃ
បើពុំដោះនៃ នឹងរខូចក្នុងពារាណសី
នឹងពិឃាដពស្ត្របុរី ក្សិណក្ស័យឥតបី
សែសសល់សំណល់ឡើយណា ៗ ការល្មោះសន្ទុកជា
ស្ដេចស្ដាប់ជូនតា ហើយទ្រង់ក្រេវក្រោធខ្លាំងក្រៃ
រន្ធត់តាំងព្រះហឫទ័យ ដូចភ្លើងវិស័យ
ឆេះធ្លូលរំជួលក្ដៅក្ដាត់ ៗ ព្រះស្វរៈបន្ទូលវិញថ្វាត់

អញស្មានថាបាត់
ឥឡូវម្តេចថានៅឡើយ
ហើយវិលមកធ្វើទោសា ៗ
ដែលព្រះរាជា
មកហើយព្រះភុទបក្រិ
ត្រាកាលអង្គអញប្រើហាប់
សម្លាប់មែនហើយឬនៅ
ចូរឆ្លើយតាមត្រូវ
អាមាត្យក្រញូញក្រាបផ្ញួញជិត
រន្ធត់បំប្រប់អាត្មា
បពិត្រព្រះមហា
កាលនោះខ្ញុំប៉ងឲ្យក្សយ៉
គឺនាងសុវណ្ណចំប៉ា
ត្រាស់បន្ទូលថា
ក្រែងលោកើតវិកជូន
ចំណាងចំណាំកម្មកាយ ៗ
ប្រើខ្ញុំតាំងឡាយ
ហើយបានប្រទានសុវណ្ណា
រង្វាន់នៃយើងខ្ញុំផង ៗ

ដំរិតលែងមកទៀតហើយ
រស់នៅព្រដើយ
ក្សិណត្រាស់ឲ្យហៅសេនា
ប្រើឲ្យសម្លាប់កុម្ភី
បន្ទូលត្រាស់ខ្ញុំដំណើរក្រពើប្រញាប់ ៗ
អានាំទៅឆាប់
កុំកុហកមុសាក្បូវ
ស្រដីដោយនៅពាក្យពិត ៗ
ភាន់ភាំងភ័យភិត
ខំតែទូលតាំងភ័យា
ក្សត្រថ្លៃប្រសើរថ្កើងក្រៃ ៗ
ប៉ុន្តែស្រីថ្លៃ
នាងមានព្រះទ័យមេត្តា
ដើម្បីប្រយោជន៍យកបុណ្យ ៗ
មានបាបពេកពន់
ហើយក្សត្រិរតន៍ផេះមឆាយ
នាំទៅលែងក្នុងគង្គារ
ពាន់មួយជាក់ជា
ស្តេចស្តាប់ក្រេវក្រោធគន្ធង

នឹងបុត្រស្នែស្នង បន្ទូលបន្ទោសណាស់ណា
ខ្ញាល់នឹងមន្ត្រីយោធា ពុំខ្លាចអាជ្ញា
អម្ចាស់ឥស្សរប្រើប្រាណ ។ តាមដោយនាងនាថកល្យាណ
ម្នោះក្ររមកហ៊ាន ពកំងឃាត់ឃាំងអាជ្ញា
ឥឡូវគោងធ្វើម្នេះណា រកមនុស្សហានក្លា
ហោមបាក់ក្រពើពាល ។ បើឃើញតម្រង់តែក្បាល
ឲ្យបំកណ្ដាលប្រជុំទើបវាយរណា មិនទាស់តែនឹងអាត្មា
ទោះញាតិការ ប៉ុន្មានសិង ស្លាប់ព្រមផង ។
អាមាត្យស្លាប់ព្រះបង្រះបង្រង លាវិលវិងផ្គង
ទៅដល់លំនៅអាត្មា រើសរកអ្នកហ៊ានក្លៀវក្លា
បេះសិលសត្រា . ជំនាញល្អមទឹងទុកបំត្រ ។
រួបវេញខ្សែមូលមាំស្អិត ស្នរប្បកប្រើនក្ដាត់
លំពែងផ្ទួសាប្រេងប្រាង ប្រង់ប្រាណរួសរាន់តួងគាង
មាន់ទារធ្វើក្ដាង ប្រដាប់ប្រញាប់គ្រប់គ្នា ។
ស្រែបបរចុះទៅដល្វសា ជិះលើនាវ
លឿនវើនប្រុងចាំបាក់ ខ្វះស្បូត្រអាគុមសិទ្ធិសក្ដិ
ស្ពូរស្ដីប្រតីយក្ស ហាបោក្រពើយង់យ្នង ។
ខ្វះយកគារមាន់ចោមចង កាដិកាន់មូលផង
ងរៀបជាជួរចាំបោះ កើតកោលាហលកាលនោះ

ផ្អូកផ្អើលដេផាស　　មកដោយមើលក្រពើកាច ៗ
ក្រពើពុំភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាច　　នាទូវអំណាច
តិចតួចដល់ប៉ុនកេស្បៀ　　អឹងអាប់ខ្មាន់ខ្មាប់ដល្ងធី
ស្បូរសព្វខ្លាំងក្រៃ　　គក្រើកកំពើគមហិមា ៗ
ក្បិណនោះក្រពើពាលា　　ផ្ទុះពីគគ្គារ
ត្របោមត្របាក់គាគោះ　　ផ្ទុះធ្លាយខ្ទាត់ខ្ទាយទូកនោះ
បែកបាក់សូន្យសោះ　　សន្ទឹកសន្ទាប់ពណាពយ៍ ៗ
ផ្អើលផ្អូកក្អឹកក្អូកព្រោនព្រាយ　　ស្ទុះលោតប្រញាយ
ប្រញាប់ឲ្យរួចពីកៃ　　រុំផ្លូវដែនផល្វសៃ
ដោលគ្រឿនពីដៃ　　លេះលាំងទៀនគោក ៗ
មារមួលកន្ទួលស្នប្រក　　ដោលពយគ្រប់ទូក
ប្រពាក់ប្រពូនលើគ្នា　　ខ្វះរស់ខ្វះស្លាប់ត្រៀបត្រា
ក្រពើនោះណា　　បរិភោគត្រអាលស្កប់ស្កល់ ៗ
ហើយស្រែកសម្រែកខ្លាំងសល់　　ថារើយពួកពល
នៅអស់មន្ត្រីសេនា　　យើងចង់ជូននាងចំប៉ារ
មកហើយអស់គ្នា　　ទីងរបាំលេងក្តីមរណ៍ ៗ
បើពុំជូនហើយអន្តរ　　ឆានចាំងឧគរ
ពុំរួចពីមាត់អញណា　　ទុកប៉ុនាងស្រីចំប៉ារ
នៅកើតទោសា　　បំណាងបំនៀររវែងឆ្ងាយ ៗ

ព្រស្តផង ស្ទាប់ថ្ពាត់ខ្ទាត់ខ្វាយ   ផ្ទៃក្រោមអន្តរាយ
ប្រាកដមិនមានមុសា   ជាហើយអ្នកទាំងអស់គ្នា
ចូរទូលក្សត្រា   ឲ្យនាំនាងនាថវរវង្ស ។
កំបីយឺតយូរនឹង   គិតគុំមង្អឹង
ឆាប់ៗ ដូចពាក្យអញថា   ទើបរួចរស់ជន្ម៉ា
ទៅទូលពជា   ដោយទូវដំណើរគិតភ័យ ។

នេះបទកាកគតិ

ទូលបង្គំគ្រប់ប្រាណ   ក្រាបទូលឲ្យបាន   ជ្រាបល្អន់ផ្ទូល
ឥឡូវក្រពើ   មហិមារិទ្ធី   សាហាវឥតបី
ធ្មមស្មើបេស្តា ។   ចូលទោមជុំជិត   ប្រូនប្រានប្រកិត
បង្អៀតដល្វសា   ស្រាប់តែក្រពើ   ផុះពីគង្គារ
បោកវែកនាវ   លង់លិចខ្ទាត់ខ្ទាយ ។   លោតស្ទាចឹងខាំ
ត្របាក់ពារពាំ   គ្នាផងទាំងឡាយ   វិនាសមរណៈ
គព្រោលព្រានព្រាយ   រត់ឡើងប្រញាយ   ហោលគ្រឿងគ្រប់ដៃ ។
ហើយក៏ផ្តាំថា   ឲ្យទូលព្រះមហា   ក្សត្រក្សត្រាដៀសជ័យ
ឲ្យជូនពុំធារ   ចំប៉ារបោនថ្ងៃ   ទើបរួចពីភ័យ
មិនមានមរណា ។   បើពុំដូច្នោះ   នឹងក្ស័យសូន្យសោះ
ព្រស្តុកង់សេមា   ទាំងព្រះភូធរ   មហេសីក្តណា

មិនមានឃ្លាតឃ្លា ឡើយព្រះបក្រី ៗ ស្តេចទ្រង់សណ្តាប់
សេចក្តីសព្វគ្រប់ ពាក្យពីកុម្ភី ហើយស្តេចគន់គិត
អាណិតបុត្រី ចំប៉ារសុវណ្ណី ស្មើថ្មីមទ័យា ៗ
ហើយព្រះបមបៅ ស្តេចត្រាស់ឲ្យទៅ អញ្ជើញធិតា
មកដល់ពុំលង់ ស្តេចទ្រង់សោក្កា បើកបន្ទូលថា
ហៃសូនឪពុក ៗ ឥឡូវបិតា ព្រួយព្រះទ័យា
សង្រែងរង់ទុក្ខ ស្មើនឹងក្បិណកៃ្យ មែៗពុំសុខ
ផ្សិតសូនឪពុក ប្រយោជន៍យកបុណ្យ ៗ នេះម្តងក្រពើ
រូបរស់ប្រែប្រើ ធ្វើធ្វើល្មើសគុណ ហើយធ្វើពុតពាល
បណ្តាលទោសធ្ងន់ មនុស្សម្នាមហាជន ខឹងខាំគោត្តា ៗ
កើតក្តៅក្រហាយ កន្ទ៍នគរកាយ ទូរន្តទូប
កាលបើចុះទឹក ដើរដោយដល្ងសា ក្រពើមោហា
យាយីគ្រប់ប្រាណ ៗ គោះតាំងសេនា ដែលព្រះបិតា
ប្រើទៅប៉ុន្មាន សិងបាញ់ដែក រកាគ្រប់ប្រាណ
ក្រពើតិរច្ឆាន បរិភោគព្រងើយ ៗ ហើយផ្តាំថា
ឲ្យជូនចំប៉ារ សុវណ្ណជាត្រើយ ហេតុនេះឪពុក
ចល់ទុក្ខពុំស្បើយ សូនឪពុកអើយ គិតម្តេចនេះម្តង ៗ
ការល្ហោះក្បត្រ តែនពជទេវី នាងចំប៉ារថោង
ក្រាបក្រោមបាទា បិតាហើយហោង សោយសោកកន្លង

ទូញទូលទៅថា ៗ បពិត្រព្រះអង្គ វិសេសសូមទ្រង់
ព្រះរាជករុណា បើព្រះប្រទាន នឹងមានមេត្តា
សុំខ្ញុំករុណា រួចរស់រំលង ៗ អស់រាស្ត្រទ្រង់ស្តាយ
ផនបទទាំងឡាយ លើសបុត្រស្នូស្នង មិនឲ្យកូនជា
រក្សានេះម្តង ចុះអស់រាស្ត្រផង ពេញទាំងសេមា ៗ
ពុំគួរនៅខ្ចាប ក្រពើរកំណាច ទ្រង់ទ្រើសបុស្សា
កូនកើតតែមួយ ជាទ្រូយទ័យា ខុសធ្ងន់ក្តីណា
សូមប្រោសប្រណី ៗ ព្រះវរបិតា ស្តាប់នាងចំប៉ារ
ទូលអស់សេចក្តី ស្តេចវង់អាណាត បុត្រតេន៍ពិសី
ឱនឱបអង្គស្រី ថ្នាក់ថ្នមបរបា ៗ ហៃបុត្រព្រលឹង
កុំមាសមេទឹង ទឹងព្រះបិតា ទាំងនេះហេតុកម្ម
ចង់ចាំវេក ទើបយើងឃ្លាតឃ្លា ពីទូរវនទសល់ ៗ
ស្តេចសោយសោកខ្លាំង ស្មារតីភាន់កាំង នឹងនាងនិមល់
វង្វេងស្មារតី ឥតបីទប់ទល់ ប្រោសប្រាជាលដល់
សន្ទូបឈឹងនៅ ៗ ពេលនោះទាសី យល់ព្រះនរបតី
មីមាទៅហៅ ទៅទូលជ័យា ថ្ងៃថ្ងាស្រណៅ
កាយកប់ទូលទៅ ពីព្រះរាជា ៗ ការឈ្មោះក្សត្រី
ព្រះអគ្គមហេសី កែវសុទ្ធិស្នេហា គិតភ័យហៅហៅ
រត់ទៅមីមា ឱបព្រះបាទា ពិលាពទួញយំ

ហើយយកគគ្គារ ត្បិតព្រះកត្រា ក្សត្រថ្ងៃឧត្តម
ទាំងពជបុត្រ ប្រឹមប្រិយ៍ស្នួរសម ភ្ញាភ្ញាក់ហើយយំ
ទាំងបីអង្គា ៗ ហើយទើបក្សត្រី លើកហត្ថវន្ទី
ព្រះរៀមពជា ហេតុអ្វីស្តេចសោក អាម៉ោគមហិមា
ដល់ដួបប្អះណា ប្រាយប្រាប់ខ្ញុំផង ៗ រីកាលនោះណា
ព្រះរៀមពជា បន្ទូលវិញស្នង ហៃប្អូនត្រកាល
សង្ក្រាត់តត្តង ចូរពៅស្តាប់បង ដោយដំណើរណា ៗ
ប្អូនអើយក្រពើ ទ្រើសទ្រុះឥតបើ កុំបាបៈមាហោ
ផ្ដាំមកឲ្យជូន កូនស្ងួនពុំផ្ការ រាបរកោត្ដា
គង់ក្រាឥឡូវ ៗ ថាបើមិនឲ្យ នាងនាថតាមដោយ
ចិត្តរាឡើងទៅ រាសីងហឹង្សា មនុស្សម្នាគង់ក្រៅ
បងទឹងប្អូនពៅ រួមជាមួយគ្នា ៗ ហេតុនេះអញបង
ថប់ក្រៃកន្ទួង ទឹងនាងបំប៉ារ កូនស្រីតែមួយ
ជាត្រួយបិតា ទឹងឲ្យទៅជា បំណក់ក្តី ៗ
នាងស្តាប់ព្រះបង ស្រីស្រស់ទួនល្អង ប្រាបអស់សេចក្តី
នាងទូលព្រះបាទ ននាថស្វាមី បពិខបក្រី
ឥស្សូរប្រសើរ ៗ យើងម្តេចទឹងឲ្យ កូនទៅតាមដោយ
ពាក្យពីក្រពើ ស្រឡាញ់មន្ត្រី សេនីប្រសើរ
ប្តូរស្ត្រីនោះតើ ចោលបុត្របងហោង ៗ ពលអាខាកីទី

ស្រុកមួយស្រុកពីរ ច្រើនក្រៃកន្លង ទុកធ្វើអ្វីនោះ
មិនឲ្យទៅស្នង នាងបំប៉ារជោង ជាបុត្រពុំងារ ។
ពេលនោះអាមាត្យ ចូរទូលព្រះបាទ ច្រើនជងច្រើនគ្រា
បពិត្រសូមស្ដេច ឲ្យនាងបំប៉ារ ជូនទៅឆាប់ពា៉
ផ្ចិតការង់ចាំ ។ ក្សត្រាធិបតី ព្ញាក្យមន្ត្រី
ទូលទឿនស្រាំ តំងក្នុងចក៏ នេត្រារហាម
ព្រះក្រូដាំដាំ ក្ដៅក្ដាត់ៈពេកក្រៃ ។ សោកព្រះរាជបុត្រ
ថ្ងើមថ្ងៃវន្ទត់ ផេងផោងល្ហិតល្ហៃ ទុក្ខទល់ក្នុងប្រាណ
អួលអន់ស្ទើក្ស័យ ហោកប្រាសប្រាណក្រៃ ពុំចេញបរោ ។
ឯព្រះជីទី សិងសោយសោកក៏ លាបលន់ក្ដាត់ណា
ដល់ដួលសន្ធប់ ចំប្រែបកាយា ទាំងបអគ្គា
នូវលើមន្ទី ។ លុះលង់ភ្ញាក់ភ្ញាក់ ជឹងស្មារតីជាក់
ហៅហោព្រឹទ្ធី ក្រាបទូលព្រះបាទ ឧទាថសួរស្ដី
អម្ចាស់សិរសី យើងនូវនេះណា ។ បពិត្រសូមទាន
ព្រះទ័យក្រៀមក្សាន ស្ដាប់ខ្ញុំសិនពា៉ កាលនាងនៅក្នុង
គភ៌នៃមាតា ខ្ញុំបានទូលថា នាងនឹងចាកឆ្ងាយ ។
តែថានឹងបាន គូគាប់រួមស្មាន នាំមកពីឆ្ងាយ
មានបុណ្យបារមី រិទ្ធីផ្សាយ សព្វអ្នកទាំងឡាយ
មូលមកវន្ទា ។ ស្ដេចស្ដាប់ហោហើយ ក្សត្រាត្រាណត្រើយ

បន្ទូលត្រាស់ថា ហោអើយបើពិត ដូចពាក្យនោះណា
ទ្រព្យផងផាៗ អញឲ្យរង្វាន់ ។ ទើបព្រះបមហៅ
ព្រះឪស្តត្រាស់ហៅ ក្សត្រីសោភ័ន្ឋ ហៃនាងពុំងារ
ចំប៉ាសុវណ្ណ បុត្រីស្រីប្រាណ ជីវិតបិតា ។
កូនអើយហេតុកម្ម វេរាបងចាំ ពីអតីតា
នាំឲ្យកូនព្រាត់ ប្រាសពីបិតា ឱកូនសង្សា
ដូចចង្វើមប្រម៉ាត់ ។ កូនព្រាត់ទៅហើយ មាសបិតាអើយ
សំបិតាស្ងាត់ ធ្វើម្តេចហេតុកម្ម កូនបានបម្រាត់
គូសង្សាសត្វ បក្សីផងណា ។ ហេតុនោះកូនអើយ
នាងកុំសោកឡើយ ចូរចរយាត្រា តាមកម្មឯងឲ្យ
ផល់ដោយវេរា ស្រីពៅពុំងារ សម្លាញ់ឪពុក ។
បើបង្អង់ខាន កូនស្ងួនកល្យាណ មូលមួយជីទុក
កូនអើយសំព្រាស វិនាសទល់ទុក្ខ ចាំងអង្គឪពុក
ម្តាយនាងក្តីណា ។ សមក្សិណក្សយ័ពិត្យ ប្រលៃជីវិត
ស្ងួនចាំងករោ ជាហេតុពីព្រោះ កូនស្ងួនស្នេហា
នៅកើតវេរា ឬគ្រៀវីងឆ្ងាយ ។ ហេតុនេះឪពុក
ឲ្យស្ងួនបាត់មុខ ជាបុត្រពណារាយ ស្នងជួសជីវិត
អស់អ្នកចាំងឡាយ ទៅតាមកម្មកាយ ពីព្រេងមកណា ។
កើតក្នុងលោកិយ៍ ពុំជៀសបាគតី ទុក្ខសោយសោក្កា

មានកាលសុខសល់ ច្កើនថ្កានសោកា មានកាលមណា
ព្រាត់ប្រាសបាត់បង់ ៗ គួរគិតអនិច្ចា យកព្រះធម៌ជា
ពឹងពាក់សព្វអង្គ សង្វេគមេត្តា ការនាផ្គត់ផ្គង់
ស្មារតីឲ្យត្រង់ តាមពុទ្ធដីកាទថ្ងៃ ៗ ហៃមាសទុពគុណ
ចូរនាងធ្វើបុណ្យ កាលគ្រានេះនៃ បើបុណ្យនាងមាន
រស់បានពុំក្ស័យ កូនបុណ្យធំក្រៃ លើសអស់នាៗ ៗ
នាងនាថសុវណ្ណ បំបា៉រសោកន្ទ ស្ដាប់ព្រះបិតា
ឯងឥតធ្ងះបើយ សាសង៍វាចា ទទួលអាជ្ញា
ទៅតាមព្រះទ័យ ៗ ហើយនាងឧត្តម ថ្វាត់ថ្វាយបង្គំ
លាពីក្សត្រថ្លៃ ព្រះនេត្រជោជន់ អួលអន់ពេកក្រៃ
បំបា៉រមាសម៉ែ រុះចុះពាសពេញ ៗ បពិទព្រះមេ
ជាម្កុដលើសិ វិសាកូនសម្លាញ់ ថ្ងៃនេះនឹងប្រាស
និរាសចាកចេញ សមពុំវិលវិញ បានមកយល់មុខ ៗ
នាក់អើយអ្នកនៅ ខ្ញុំលាអ្នកទៅ គឺទៅទាំងទុក្ខ
ក្ដីចិត្តខ្វាញ់ខ្វល រំជួលពុំសុខ ដូចគេញីញាក់
សាប់ស្ងួតថ្មើមថ្ងៃ ៗ ពុំបានសងគុណ វិសេសមហាធ្ងន់
ធ្ងន់ពិតពេកក្រៃ ទោះទាំងធរណី គឺដែលល្មៃ
ទូរទាំងកពាត្រៃ ពិតពុំស្មើបាន ៗ ខ្ញុំធ្លាប់ឡើងគាល់
ពីព្រះទ្រង់ធម៌ ជាតិជាប្រធាន ឱឥឡូវខ្ញុំ

បែកបំបែកស្ថាន ហេតុបាបបុណ្យ បរមជាតិតា ។
ទ្រឹមនេះទៅ ពីព្រះបមហៅ នឹងបានអ្នកណា
តាំងខ្ញុំកូនស្ងួន ខ្ញុំមខ្លួនពុំឆារ ដូចសត្វកាលគ្រា
ពីមុនៗមិញ ។ ក្បែរថ្ងៃឧត្តម អ្នកធ្លាប់ថ្នមខ្ញុំ
ផ្តេកផ្តិតស្រឡាញ់ និតនៅសព្វថ្ងៃ ហឫទ័យពិតពេញ
ឥឡូវម្តេចមិញ បរបាកឃ្លាតឃ្លា ។ ទ្រូងតឹងស្មើប្រេះ
ខ្សឹកខ្សួលផ្អូកផ្អែះ អាណិតពេកណា ពីលាពថ្ងឹងថ្ងៃង
កន្ទ្រង់សោកា ឧបបាទមាតា ផ្ចួញផិតនៅហោង ។
ឯព្រះមាតា គិតគក់ទក់ ពីលាពយំផង
ថើបថែកគ្រា ស្រឹបប៉ាវពោង ថ្នាក់ថ្នមត្រកង
ប្រហោសព្រលឹង ។ យំហើយយំទៀត ទក់ចង្អៀត
ក្រាលក្រមតាន់តឹង កក្តាស្ងួតស្ងប់ សញ្ចប់សញ្ចឹង
ឪបុត្រព្រលឹង ហើយសោកថ្ងាថ្ងង ។ ជាទីមាសម្តាយ
ធ្លាប់អ្វីពីនាយ ឲ្យយើងបម្លើង ឃ្លាតឃ្លាទៅឆ្ងាយ
ទីទៃកន្តែង ហើយឲ្យកូនឯង ជាអាហារកុម្ភី ។
ខ្លួនម្តាយចាស់ហើយ ព្រលឹងម្តាយអើយ ម្តាយចប់ប្រឹនក្តី
ចប់មួយផ្សិតស្ងួន ខ្ញុំមខ្លួនពីសី ក្មេងណាស់ណាស្រី
សម្លាញ់ម្តាយអើយ ។ ម្តេចឡើយមកប្រាស ព្រាត់ចេញស្រឡះ
ទីទៃប្រងើយ ម្តាយឈឺផ្តាសសាយ ឥតឯទាន់ស្បើយ

លេខក្បួន : ....
លេខបញ្ជី : ....

ស្រាកស្រាន្តល្ហៃល្ហើយ ណាមាសមាតា ៗ ម្តាយគិតប្រណី
មួយត្បិតជាស្រី តែឯងឯកា ពិតពុំដែលយល់
អម្ពល់ភ័យា ធ្លាប់គង់លើប្រា សានសុខថ្កាថ្ងៃ ៗ
មេទុំភ័លៀង បំពេជ្របព្រៀង បន្ទន់សព្វថ្ងៃ
ពីពេះរំពង អឺងកងទះដៃ សូរសព្ទស្រទៃ
តន្ត្រីអ៊ូអា ៗ តឡូវបុត្រថ្ងៃ បេញបាកដោះដៃ
ទៅតើនរណា ទីងនៅស្អបស្អង គ្រងអស់បន្ទារ ពស្ត្រតាំងនេះណា
ដូចមាសពន្លក ៗ ឱកូនវិសេស នាងកុំប្រហែស
ទៅហើយឆាប់មក ដើរដោយមគ៌ា អាត្មារឈ្ងួនឆក
កុំកូនពន្លក ប្រហែសអាត្មា ៗ នាងផ្គាំសព្វគ្រប់
ប្រាសប្រាណសន្ធប់ តាំងបីអគ្គណា តាំងស្រីព្រះស្នំ
សិងយំសោកា ទួញទលទុក្ខា ទីងនាងស្រីរតន៍ ៗ
យល់ព្រះរាជា សន្ធប់ធ្នោះណា កាន់តាំងរទត់
ហើយយកគង្គារ រងថ្វាពិបត្ត មកហើយក្បង់ក្បិត
លប់ព្រះកន្ត្រា ៗ លុះដឹងស្មារតី ក្សត្រាក្សត្រី
ទួញទៀតច្រើនគ្រា ទើបនាងសោកទុ សុវណ្ណបិប៉ាវ
ទូលព្រះមិតា មាតាថ្វាថ្ងៃ សូមជំព្រះស្នំ
ខិនយាយបាសកុំ គីលៀងសៅដៃ នូវអស់ប្រដាប់
សំពប់នាងនៃ នូវពស្ត្រក្សត្រថ្ងៃ សូមទ្រង់ករុណា ៗ

ទោះខុសទោះធ្ងន់ សូមព្រះប្យុះប្យន៍ ទ្រង់ព្រះមេត្តា
ខ្ញុំទៅតែឯង ឯកោទេណា តាមកម្មវេរា
កូនកាលនេះម្ដង ៗ នាងនាថបវរា សុខសិនបំប៉ារ
បាក់ចិត្តនាងហោង ពិតោសុះសាយ ក្ងិនក្ងាយល្អប់ល្អន៍
អស់តាំងស្រីផង រើសយកគ្រប់គ្នា ៗ ស្រីរតន៍ឧត្ដម
ក្រាបថ្វាយបង្គំ នាងទឹងយាត្រា កាលនោះសោតហោង
រីឯកូនធា ក្រាបក្រោមបាទា សម្ដេចបុត្រី ៗ
ហើយទើបទូលថា បពិត្រអ្នកជា អម្ចាស់សិរី
ខ្ញុំសូមទៅដែរ តាមហែក្សត្រី រួមឯកជីវី
ទឹងម្ចាស់សិរីសោ ៗ ទោះបីកម្មី ចិត្តខ្ញុំខ្ញាំសុំ
នាងជាអាហារ ខ្ញុំសូមរមៀល បូលកន្មាត់រ៉
ស្លាប់រស់ផងគ្នា តទ្បូវនេះម្ដង ៗ បំណាច់មានគុណ
វិសេសមហាធ្ងន់ ពេកក្រៃកន្ទង ទ្រង់ព្រះមេត្តា
ករុណាគ្មាត់ហោង ខ្ញុំទៅទឹងសង គុណគាប់ប្រពៃ ៗ
នាងស្ដាប់កូនធា ទូលសូមអាសារ នោះនាងអរក្រៃ
ត្រាន់ជាកក់ក្ដៅ ដើរទៅដោយព្រៃ ជាគ្នាស្រីថ្លៃ
កំដរសោះស្គាត់ ៗ ហើយទើបក្សត្រី បំប៉ារទេវី
ប្រសើរពេកក្ដាត់ នាងរៀបប្រដាប់ សព្វស្រីរតន
ទុកស្រេបចុះថ្វាត់ តាំងនាងវិទ្យា ៗ ស្រីថ្លៃប្រសើរ

យានយាសចុះដើរ ទូលទៅឯគា ព្រះស្នំទាសី
គីលៀនគេគ្រា គាសួរធិតា ទួញយំអឹងកង ៗ
ឱអម្ចាស់ថ្លៃ បុណ្យបារមីក្រៃ យកយើងទៅផង
ហេតុម្តេចស្តេចទៅ ឯកាដោយផង ព្រោះព្រាយព្រលង
គីរបុត្តា ៗ បំប៉ារស្រីរតន៍ នាងបន្ទូលឃាត់
ព្រះស្នំទាសា មិនឆ្ងាយមកឡើយ ម្ល៉េះហើយឥតគ្នា
រុងនៅគ្រឹះហា លំនៅទំនែ ៗ ហើយនាងធិតា
ស្តេចបរលីលា ចេញទៅឃ្លាតខ្ញី ឯកឯងត្រមោច
កណ្តាបស្រីថ្លៃ ទុក្ខពន់ពេកក្រៃ ដោយផងមាតា ៗ

នេះបទព្រហ្មគិត

គាឈ្មោះឯកត្រី ព្រះជំនីសោកគ្រាំគ្រា
ជាទុមាសតុំឆារ ហេតុវេកនាំព្រាត់ឆ្ងាយ
ទ្រូងម្តាយដូចគេបោច ក្តៅផ្សាខ្លាចស៊ូនឹងឆ្ងាយ
ឈឺឈៀបឈ្លួលសព្វសាយ អស់កន់កាយម្តាយញ័រញាក់ ៗ
កូនត្រាច់ទៅម្នាក់ឯង ទ្រូងចំបែងស្ងប់ស្ងួតក្រ្ព
ហេតុកម្មអ្វីលក្ខ ឲ្យឃ្លាតបាតពីកជស្ថាន ៗ
ដើរតាមដោយដងព្រៃ ម្ល៉េះព្រះទ័យព្រួយរំខាន
ទៅឲ្យសត្វតិរច្ឆាន ស៊ីកំសានជាអាហារ ៗ
កូនអើយម្តាយសែនកពី ហាក់ដូចម្ជុលគងកាយា

នេះគឺមានវេរា ទើបពុំអាចឃ្លាតឃ្លាចេញ ៗ
សំយើងបានបំពាក់ សង្ក្រាសគ្នាពីមុនមិញ
ទើបជាតិឥឡូវវិញ ឲ្យព្រាត់ប្រាសចាកមាតា ៗ
មួយបើមាសទីមល់ បានទៅដល់ក្រពើណា
ទឹងរូបនោះគាប់ជា ឬមរណាទេដឹងហើយ ៗ
ម្ដាយគិតគូទៅគ្រប់ វេងវៃថប់ៗ ពុំស្បើយ
ព្រលឹងមាសម្ដាយអើយ មាសពុំដែលដឹងទុក្ខា ៗ
មួយសោតមាសប្រសើរ ពុំដែលដើរជាយមាតា
ម្ល៉េះសុំព្រះបាទា ពុះពោតពង់បែករលាយ ៗ
ទៀយណាស់ប្រាសប្រាណផ្ដុំ ទ្រហោយំស្រែករកម្ដាយ
ឱកែវស្រស់ឆោមឆាយ កូននៅឆ្ងាយម្ដេចឮដល់ ៗ
នាងសោកៗប្រាសប្រាណ ព្រួយរំខានលើមន្ទល់
ព្រោះតែកូនទីមយល់ នាងនិរាសទៅហើយហោង ៗ

នេះបទកាកគតិ

នេះទឹងស្រដី នាគាលនាងស្រី ចំប៉ាសុវណ្ណ
ត្រាច់តែឯកា ហាក់ដូចព្រះចន្ទ ដំណើរល្ហាសល្ហូន
ចាកទិសបូព៌ា ៗ រមិលមើលក្រោយ ទិមុខគួរឲ្យ
ស្រណោះណាសក្ដ ពដកង់ប្រាសាទ សោតសិងឃ្លាតឃ្លា
ថ្ងៃនេះហើយណា ខានបានយល់ហោង ៗ នាងគ្របកគ្រា

ពុំឲ្យអ្នកណា ស្គាល់នាងប្រុះប្រូន នាងដើរបានដល់
ជល្សា ជាម្ដង បំប៉ារទួនល្អង ដើរវៀនមាគ៌ា ៗ
នាងឥតសោកសៅ ព្រះឥស្ដហាហៅ ក្រពើហៃបា
បើចង់ស៊ីអញ ចូលមកឆាប់ក កុំបង្អង់ការ
ឥឡូវនេះថ្ងាត់ ៗ ឯអង្គកុក្កី លុះត្រូសំដី
នាងស្រីវរតន៍ មិម្មាហើបហែប ផ្ទះផែលឆាប់ក្ដាត់
ប៉ិនទឹងបំបាត់ ជីវិតនាងណា ៗ ដោយដៃកស្ទុះមក
រំពងរលក ពារពុះគង្គារ បោកបែកផ្កាត្រែង
រំដួលជល្សា ដូចព្យុះព្យាមា សន្ទឹកព្រួរ ៗ
យល់នាងបំប៉ារ ត្រេកក្នុងចិន្ដា ទិកមានអំណរ
ដោយដូចបំណង ដែលប៉ិនទិកអរ បោកទឹកខ្លាខ្លូរ
សាហាវហានក្លា ៗ ហើយស្រែកស្រដី ថាហៃនាងស្រី
សុវណ្ណបំប៉ារ បើនាងនឹងឲ្យ អង្គអញកាំក្ដា
ចូរចុះមកក៏ កុំឲ្យយូរឡើយ ៗ អញទន្ទឹងពេក
យល់យូរចម្លែក ជិតមួយឆ្នាំហើយ កម្រនឹងឃើញ
ប្រាប់មកនាងអើយ អញនឹងស៊ីហើយ កុំកូតមុសា ៗ
ស្រីបំប៉ារថោង ស្រដីសាសង ទៅក្រពើថា
អញបានជាយូរ ត្បិតព្រះមាតា ពុំឲ្យយាត្រា
មកដូចបំណង ៗ ឥឡូវនេះណា ខ្ញុំយាងឯកា

ដើរដោយប្រលង ថាអេះអញធ្លល់ ផ្ទៃកសល់កន្ទង
អញមានគុណផង ចិញ្ចឹមរក្សា ៗ គិតថានឹងតាប់
ម្ដេចឡើយត្រឡប់ ទៅជាទោសា ក្រពើព្ញហើយ
ឆ្លុះឆ្លើយវិញថា ហៃនាងបំប៉ារ សុវណ្ណទេវី ៗ
កាលទ្រង់បង្ហាំង នៅនាគ្គងរាំង ក្នុងល្អាងមាសថ្មី
យូរណាស់លំបាក រង់ទុក្ខឥតបី ហាក់ពុំប្រណី
អាសូរមេត្តា ៗ ហេតុនោះអញខឹង ឥឡូវអញនឹង
បរិភោគហើយណា គុណាក្រអឺមាន មកហ៊ានបរវា
ទោះនៃអាត្មា ធ្វើបេះស្រដី ៗ គន់មើលទៅស្បែក
គួរឲ្យយល់ផ្ទៃក ហាក់លាបខៀវខ្ចី មានរសទជា
ពិសាតិចអ្វី ះបាតបុះមកខ្វី អញនឹងភោគា ៗ
ក្សត្រីត្រាណត្រើយ សាសង់ឆ្លុះឆ្លើយ ក្រពើហៃហា
បើអ្នកនឹងស៊ី អង្គអញក្តីណា អញឥតបើថា
អ៊ីឡើយនេះម្ដង ៗ តែឈប់កុំអាល ឲ្យឆ្ងាយស្រយាល
អ្នកនគរផង នៅនេះអញខ្វាស រសាត់ស្រ្តកន្ទង
ផល់ជ្រោះមួយហោង តាមចិត្តនៃបា ៗ ក្រពើស្ដាប់ហើយ
ហៃលសៀបឆ្កើយ ប្របឆ្នួដល្ងសា តាមរាជទេវី
នាងស្រីបំប៉ារ នៀយណាស់ក្រោធា ខេខឹងពេកក្រៃ ៗ
នៃនាងបំប៉ារ ផ្លិតផ្លង់ដល់ណា មិនបុះមកនៃ

អញនោតដើរតាម រកមេប្រឹនក្រៃ ល្ងឹនល្ងើយរវ័យ
ពុំខ្លាចឡើយណា ៗ ថាដើរទៅមុខ ឆ្ងាយក្រៃពីស្រុក
មកគាល់ព្រឹក្សា ដល់ឈូងខណ្ឌព្រៃ តាមដោយនាងថា
ឆ្ងាយក្រៃហើយណា នាងកុហក់លេង ៗ កាលៈនាះវឡា
ក្តៅក្នុងចិន្តា ពេកពន់ពុំក្រែង ថាកុំស្រែកហៅ
ព្រះនាងក្តែង ៗ ពេលនេះអញឯង ពុំឲ្យទៅឡើយ ៗ
នាងមានគុណគាប់ អាប្រែត្រឡប់ ជាទោសប្រើយ
បំភ្លេចគុណគេ ឆ្មុះឆ្មើកន្តើយ បើគាប់ឲ្យហើយ
ពីកាលនៅក្មេង ៗ នោះប្រសើរលើន បំណាច់ល្មើសគុណ
វិសេសស្ងប់ស្ងែង បុកទ្រើសទ្រនុង បុណ្យប្រាបឥតក្រែង
ឥតមានរអែង គុណគេប៉ុនសក់ ៗ អាចិត្តមោបោ
គង់រង់ទុក្ខា ទូវនានរក ពុំដែលហៅស្បើយ
ល្ហៃល្ហើយរងទុក្ខ កុំស្មានថាសុខ ដូចចិត្តប្រាថ្នា ៗ
មួយកុំសង្វាត ចាំហែលខ្ញីឃ្លាត តាមនាងធិតា
ពុំគិតព្រួញប្រាណ ចង់បានកោក្កា ដំណើរអ្វើ
ទង់បានស៊ីងាយ ៗ ក្រពើស្តែង ស្តាប់ ឮពាក្យពុំគាប់
វែងក្តៅក្រហាយ ថាវើយតិរច្ឆាន ប្រាណគង់អន្តរាយ
ធ្វើបេះនាយកាយ ពុំខ្លាចខ្លួនណា ៗ ហើយហោះលោតភយ
ខ្ទួតទឹកព្រោងព្រាយ ទ្រលោមសោះសា ពុំត្រូវក្សត្រ

ទេវីបំពារ ក្រោធក្រែមហិមា ស្ទើដាច់ខ្យល់ក្លាម ៗ
ស្រីរតន៍ប្រសើរ ទំយានយាសដើរ លង់លុះដល់ឋាន
មួយនោះទើសទាត់ ខានចុនដល់ស្ថាន ហើយស្រីកល្យាណ
បួលថ្វាយវន្ទា ៗ បពិទទេពព្រាហ្ម លោកជាទិព្វចក្ខុ
សូមមានមេត្តា ទោះទាំងព្រះឥន្ទ្រ នរិនទេវា
សូមជួយករុណា អាត្មាខ្ញុំផង ៗ ក្នុងពេលនេះណា
ឲ្យរួចជន្ទា ឥឡូវនេះម្ដង ព្រោះសត្វក្រពើ
មោហាជ្រើសឃ្នង ឲ្យបានរំលង ភ័យកិតសោកា ៗ
តេជះសំណាង អញខ្ញុំបានសាង ពីអតីតា
សូមឲ្យអស់ផល កុសលសីលា ជូនជួយករុណា
កុំឲ្យអន្តរាយ ៗ ហេតុបុណ្យបារមី សម្ដេចក្សត្រី
អំពីព្រេងនាយ ក្ដៅដល់អាស្នា ឥន្ទ្រាពណារាយ
គង់ពុំសប្បាយ ជាហេតុអស្ចារ្យ ៗ ស្ដេចបើកទិព្វចក្ខុ
យល់នាងវរលក្ខ័ ស្រីថ្ងៃសោកា អួលអន់សោយសោក
អាមោកក្ដាត់ណា តែឯងឯកា ដោយជនីអាត្មា ៗ
ព្រះឥន្ទ្រហោះឈ្យាន ចុះចាកសួគ៌ស្ថាន ដល់ផែនកស្យណា
ឯអង្គព្រះឥន្ទ្រ នរិនថ្ងៃថ្វា និម្មិតជាផ្កា
ឈូកមួយធំក្រៃ ៗ គឺមោះសិង្ហពិស ប្រាកដជាក្រេស
ផុះប្រិបផល្ងៃស វេលានោះណា ចំប៉ារស្រីថ្ង

នាងចុះឃ្លាតខ្ចី ទៅកាន់ផល្សា ៗ នាងនាថសោភណ្ឌ
ចំប៉ាសុវណ្ណ ផ្លែផ្កាកូនខ្ចី ថាចូរនាងទៅ
ទឹងព្រៃព្រឹក្សា នាងអើយអញលា ទៅឋានកុម្ភី ៗ
កាលនោះវិទ្យា ស្ដាប់នាងធីតា ផ្លែផ្កាស្រសី
ទូលថាខ្ញុំសូម ទៅតាមក្សត្រី រួមឯកជ័រី
ក្នុងមាត់កុម្ភា ៗ នាងនាថស្រីថ្លៃ ស្ដាប់ព្រួសម័យ
នាងកន្ទុះភា ហើយនាងទេវី មេត្រីត្រាស់ថា
តាមចិត្តវិទ្យា ដែលប៉ងបង់ទៅ ៗ ហើយនាងក្សត្រី
លីលាចុះខ្ចី ត្រាច់ចរសំដៅ ទាំងនាងវិទ្យា
យាត្រាចុះទៅ ត្រង់ក្រពើនៅ នាមឆ្គង្គារ ៗ
នាងនាថស្រីពៅ ព្រះឧស្សាហាហៅ ហៃក្រពើថា
បើអ្នកចង់ស៊ី អង្គអញក្ដីណា ចូរឆាប់ស្រវ៉ា
កុំប្រាចង្អង់ ហើយស្រីវរវង្ស ស្ដេចឡើងទៅគង់
លើផ្កាឈូករហាន ត្របកប្រទុម ក្រពុំឥតហ្មង
ទ្រេតទ្រោមល្ហាយល្ហង គោរពធិតា ៗ កាលនោះកុម្ភី
ព្រួហើយឃ្លាតខ្ចី ផ្លុកផ្លោះសោះសា កន្ទុយរាសរាត់
ខ្វាយខ្វាត់គង្គារ គៀគរហើយហា ចេញផ្លូវដែកគោល
ចង្កូមសរសោច មើលទៅគួរខ្លាច ប្រែប្រាសស្រុះចូល
លាលោតត្របាក់ ផាប់មាត់កញ្ជ្រោល ដូចគេបស់ចោល

ទៅលើកស្បងា ៗ ត្រុះស្បែករយាក ដាច់សាច់ធ្មេញធ្លាក់
ឈូកដូចដង្ហា ស្រាវសរសៃស្អួត ឃ្លាតចេញពីគ្នា
ក្រតើមោហា លោហិតហូរខ្ចាយ ៗ ស្រែកពេកខ្លាំង
នរទៀលលើច្រាំង ឈឺសប់ពងកាយ ប្រឡោះបោកបស់
ស្ទុះលោតប្រតាយ សៀមស្ទាត់ទៀយណាយ ជីវិតមរណា ៗ
រំពងទេវី បំប៉ារទ្ទី នាងធ្មុបនេត្រា
ពុំដឹងក្រពើ សូន្យផន់ដីហ៊ី ខំតែការនា
ទិកដល់ភូមរណ៍ កាលនោះទេព្ដា ទាំងនរកម្ពា
មូលមកឲ្យពារ អឹងអាប់ពិហារ ព្រះទ័យត្រេកអរ
នឹងនាងបវរ រូបរស់ជន្មា ៗ ហើយទេបព្រះឥន្ទ
ទ្រើសទ្រង់នរិន្ទ បន្តូលត្រាស់ថា ហៃមត្តកន្ទឹ
ចូលមកតាប៉ក់ ប្រាណាប្រែកាឡា ដាក្អកថ្លាតផង ៗ
ព្រះមត្តកុន្ទល ត្រូញក្រោបរទ្ទី នរិន្ទប្រុះប្រឹង
ធ្វើតាមអាជ្ញា កាឡាដូចប៉ង ថ្លាតក្អកស្រែកគង
ទោមបិតសោះសា ៗ ទង់ទាញហូរហែក ដង្ហោនបិតក្អក
ជណ្ដើមកោក្ដា ហេតុបាបក្រពើ គិរត្តីមោហោ
មោហៈពាលា បំភ្លេចគុណគេ ៗ ទិព្វទេព្វទេព
ទូលទាងបំប៉ារ សុវណ្ណមាសមេ អញ្ជើញធិតា
យាត្រាប្រាណប្រែ ក្រឡាប់វិលដៃ ប្រាសាទវិញនៃ

ឥឡូវក្រពើ ក្បិនក្បួយហើយតើ នូវឆ្កែដល់សៃ
ក្អែកត្មាតខ្មៅខ្វល់ ហែកហួរក្រញី អញ្ជើញក្បែរ
លីលាឡើងលើ ។ រីនាងបំប៉ារ បើកព្រះនេត្រា
ទតយល់ក្រពើ ស្លាប់នៅប្រាំង ក្អែកត្មាតកកេរ
បំប៉ារប្រសើរ ក្រោកដើរទៅខ្ចី ។ ពីឈូកសុវណ្ណ
នូវនាងវីឡា ស្រាកស្រាន្តទុក្ខភ័យ កាលនោះកក្រើក
ញាប់ញ័រប្រឹថពី ដោយតេជះបារមី ស្រីថ្លៃបំប៉ារ ។
នាងចូលទៅថ្កាន ទិព្វទេពពជស្ថាន ថ្វាយវន្ទា
សរសើរព្រះគុណ ត្បិតបុណ្យទេវតា ជួយជូនកាលគ្រា
នោះនាងអរក្រៃ ។ ហើយនាងជិតា ប្រទក្សិណលា
ទេពព្រក្សនោះនៃ ត្រាច់ចរយាត្រា ឯកាស្រីថ្លៃ
ឥតអ្នកដទៃ កំដរជាគ្នា ។

នេះបទព្រហ្មគិត

ការល្មោះអគ្គក្សត្រី ព្រះជីនវង្សខ្ចាបផ្កា
នាងវង់ទុក្ខសោកា វង់ចន្ទន៍ពជបុត្រី ។
ថាទស្សនសង្ឃា ល្អត្រកាលអស់ស្ត្រី
នាងរស់រួចជីវ៍ បុមាសម្ដាយក្បួយជន្មា ។
ទុកឥតអ្នកវិលថ្កាន ម្ដាយទើបបានដឹងដោយសា
ដំណើរពៅពីតា ម្ដាយខ្ចាបផ្កាឥតល្ហៃល្ហើយ

ម្ដាយទន្ទឹងទុក្ខធំ បុត្រចតន់រូបមកហើយ
ខុះឱសួនម្ដាយអើយ ម្ដាយថប់ពេកក្រែងកូនគ្រាច់
ដើរដោយផងព្រឹក្សា ពើបអម្រិគាយង់យ្ហង់កាច
រាប្រហាផ្ដិលផ្ដាច់ ជីវិតកូនធ្វើអាហារ ៗ
ថប់មួយកូនពុំដឹង មាតាក្ដិកង់ព្រៃអាធ្វា
សំកូនសួនកំព្រា ទឹងរ៉ះធ្វើងដោយទុរគុំ ៗ
នាងខ្លួញរកបុត្រ ហើយទេវតាឧត្តម
ឲ្យហៅស្រីព្រះសុំ មកដល់ហើយទ្រង់ត្រាស់ថា ៗ
នាងអើយចូរនាងទៅ តាមស្រីពៅមាសបំប៉ារ
ឲ្យដឹងអស់កិច្ចការ សោះអញថប់ណានាងអើយ ៗ
ស្រីសុំស្ដាប់ហើយលា ថ្វាយវន្ទាពុំយូរឡើយ
រួសពនចេញជាត្រើយ ត្រាប់តាមរកវៀងមាតា ៗ
ដើរដោយប្រែកដ្រលង បំប៉ារផងប្រើនត្រៀបត្រា
ដែលជ្រុសចាកទិស្សា នៃនាងនាថកាលស្ដេចទៅ ៗ
ឃើញហើយទំរើសទុក រូបគ្រុកដើរសំដៅ
កន្ទួងក្រពើកូវ ពិតពុំយល់នាងឡើយណា ៗ
រុករកសប់ជ្រោះជ្រៅ ដ្រលងនូវព្រៃព្រឹក្សា
ពុំយល់នាងបំប៉ារ ត្រឡប់សាវិលវិញខ្ចី ៗ
ចូលទៅថ្វាយវន្ទា នាងជាយាម្ចាស់សិរីសើ

ថ្វាថ្ងៃអស់សេចក្ដី   ពីដំណើរដោយមាគ៌ា   ៗ
សូមទានយើងខ្ញុំទៅ   ដល់ព្រៃព្រៅឆ្មេះដល្ហសា
បាចសាចដោយមាគ៌ា   ពិតពុំយល់រាជបុត្រី   ៗ
យល់តែផ្កាបំបារ   ជ្រុះទូវនាតាមធានី
ខ្ញុំរកសត្វទៃទទី   ពុំបានយល់ដូចប្រាថ្នា   ៗ
ហើយមានរើសផ្លែឈើ   ណាដែលជ្រុះដោយពស្យធា
សាក្សីមានតាំងផ្កា   សូមជ្រាបក្នុងព្រះហឫទ័យ   ៗ
នាងស្ដាប់សត្វស្រីស្នំ   សែនក្រៀមក្រំអួលអាល័យ
ថាឪមាសថ្មើមថ្ងៃ   ម្ដាយឲ្យរកសត្វទូលទី   ៗ
មាសម្ដាយនាងមកហើយ   ប្ដូនៅឡើយសួនពិសី
ពុំមានដំណឹងអ្វី   ពាមាសមកដល់ម្ដាយណា   ៗ
ថាឪអាសូសល់   ម្ដេចមកយល់តែបំបារ
រុះរៀងដោយមាគ៌ា   ម្ដាយវែងវង់ទុក្ខក្ដាត់ក្ដៅ   ៗ
ស្រណោះស្រស់ដីរ៉ា   ក្លិនបំបារជាប់និតនៅ
ប្រហើប្រហែលពៅ   មាសសម្លាញ់ថ្មើមមាតា   ៗ
កាលនោះឲ្យតាក់តែង   ដោយដំណែងនាងនា ៗ
ធ្វើបុណ្យឲ្យទានជា   ផលបំរើនរាជបុត្រី   ៗ
សូមឲ្យអស់បុណ្យនោះ   ជូនបំពោះទៅទេវី
បំបារសុវណ្ណី   ឲ្យរំលងទុក្ខទោសា   ៗ

ស្តេចទ្រង់មន្ត្រីផង មកក្រាប់ត្រង់ស្តាប់ទេស្នា
ឲ្យរំដោះគ្រោះពាធា បានស្រាកស្រាន្តស្រយាលស្បើយ ។
ហើយនាងតែងក្រវើន ទ្រង់ចំរើនពិលុះទៀយ
យកព្រះធម៌ជាត្រើយ ជាទីពឹងនាសប់ថ្ងៃ ។

នេះបទភុជង្គលីលា

ទីនថ្ងៃនសំដែងចរចា សុវណ្ណចំប៉ា ដើរដោយដងព្រៃ
ត្រមោចកន្ទោបពេកក្រៃ ឥតអ្នកដទៃ ទីងនាងវិទ្យា ។
ដើរដោយជ្រោះជ្រៅអាក្ងារ ជួនយប់សន្ធ្យា ចូលចតអាស្រ័យ
ពិងពាក់សំណាក់ដើមជ្រៃ វស្សាទនោះនៃ ទេព្តារក្សា ។
នាងផ្ទុំសំងំខ្ទោបផ្កា គិតដល់បិតា មាតាដៀសជ័យ
មាតសត្វប្រព៉ក់តាំងព្រៃ រំតៃតអាល័យ អាលឹកពេកណា ។
ព្ទមាត់ខ្វិនខ្ទោបផ្ទាម្ពា ឥឡូវសោកណា ទីទុយមៀមមុំ
ខ្វិនស្រោកផ្លោះផ្លាកយាសយំ តាំងគួចចំ សំម្រែកខ្វាំងក្រៃ ។
នាងស្តាប់សារសព្ទនោះនៃ ត្រីព្រួបហបុទ័យ ខ្វាបសត្វយន់យួន
រំងំរេតទឹកអាណាំតអត្ថ ទីងបុរជន មាតាបិតា ។
នាងទួញទំនួញថបថា ចុះទឹកអន្ធ្យា ទុក្ខពេកកន្ទង
លុះលក់តាំងទុក្ខទៅហោង សប់ស្លាត់ឥតហ្វង យប់យូរហើយហោ ។
ស្រាង១បំព្រាងបុត្តា រំង់រះសុរិយា ប្រះព្រាលរស្មី
នាងនាបត្រកាលឃាតខ្វី សំរោះទៅទី ទេព្តានោះនៃ ។

នាងថ្វាយកកាយល្មមល្អៃ　សប់ជានទំនៃ　តាំងទេព្តថា

បពិទទិព្វទេពទេវ　សូមអ្នកករុណា　ឥឡូវនេះម្តង ។

ខ្ញុំទៅដោយផ្លូវប្រែលង　សូមទេព្តាផង　ជួយជូនរក្សា

បើដល់មន្ទួលស្រុកណា　សូមឲ្យក្សត្រា　ឥស្សូនគ ។

មេត្តាករុណាត្រេកអរ　ទទួលសាទរ　យកជាបុត្រក្វា

អស់អញស្រឡាញ់ពេកណា　ស្មើបុត្រអាត្មា　ពុំមានសៅហ្មង ។

ធិតាបរបាសាសង　ស្រេចហើយបរផ្គង　ដើរតាមមាគ៌ា

ទីងថ្កានទីស្ថានអាត្មា　ខ្មាសអស់សេនា　មុខមន្ត្រីផង ។

នាងគិតក្នុងចិត្តស្រេចហោង　ក្សត្រីប្រះប្រង　នាងពុំវិលវិង

ត្រេបកាត់ក្នុងព្រៃស្ងាត់ឈឹង　លូតលាស់ស្រោងស្រឹង　មានម្លប់សាខា ។

ស្រីថ្ងៃដើរព្រៃព្រឹក្សា　ស្រគៀបធារា　ពោពង់ពកព្រៃ

ព្រះនេត្រហូរហោតុអាល័យ　នឿយកាយស្រីថ្ងៃ　ឈរឈប់សម្រាន ។

មែៗ ហឫទ័យពុំក្សាន្ត　ទិកទៅឯស្ថាន　សុំស្និទស្នេហា

កន្ទង់ហើវង់វេភ　ត្រង់ត្រាប់បុប្ផា　កេសររុះរោយ ។

អម្រឹតពទ្ទឹកដើរដោយ　ភ្ញីងភ្ញូរឲ្យ　ស្រណោះពេកណា

នាំកូនប្រពន្ធត្រៀបត្រា　ពូនពាក់ស្ពាគ្នា　ញ៉ែងញ៉ងកៃក្រោយ ។

តែអញម្ដេចមិញចាកឆ្ងាយ　ទំនៃព្រាត់ព្រាយ　មាតាបិតា

ទីកសព្រាត់ប្រាសឃ្លាតឃ្លា　ថាត់បង់ឱជា　ទុក្ខពន់ប្រមាណ ។

នាងយំក្រៀមក្រំពុំក្សាន្ត　នទៀលប្រាសប្រាណ　លើផែនពសុធា

សន្ទូប់ចំប្រប់អង្គា　ឯកឯងនូវនា　ព្រឹក្សព្រៃទុរគម ៗ

នេះបទកាកគតិ

កាលនោះវេឡា　ភ័យគិតអស្ចារ្យ　យល់នាងទេវី
កាលដួលសន្ទូប　ស្លុតស្លប់ស្មារតី　នាងវែងគិតភ័យ
ពីណាពាពេកណា ៗ　អម្ចាស់ខ្ញុំអើយ　អ្នកសុគត់ហើយ
បាត់បង់ជន្មា　ប្ដូមួយសន្ទូប　ខ្ញុំចប់គ្គាត់ណា
ខ្ញុំឈឺទ្រោចផ្សា　អស់អង្គឥន្ទ្រិ ៗ　ប្ដូម្ចាស់ទុក្ខម
អ្នកបាកបោលខ្ញុំ　នៅនាព្រឹក្សព្រៃ　ទុគិមស្រងាត់
សិងសត្វអម្រឹគី　យង់យ្នងតិរ្យ　សាហាវមោហា ៗ
អម្ចាស់ទុក្ខម　កំណត់ទឹងខ្ញុំ　រៀងមកសប់គ្រា
តុំដែលឲ្យអាក់　ចាំងចាក់ចិន្តា　វៃងទ្រង់ករុណា
អាសូពេកហោង ៗ　មួយបើនៅស្រុក　មានព្រះជីទក
ជីទីបព្រាស់ប្បង　ទ្រង់តែងករុណា　តំងាស្នេស្នង
មេមត់ពេទ្យផង　ពោមចាំរក្សា ៗ　នេះម្តងតែខ្ញុំ
កណ្ដាលទុគិម　តតមានអ្នកណា　មួយមកពីស្រុក
កិដរជាគ្នា　ពីកាក់រក្សា　ប៉ទ្រទៀយហោង ៗ
ក្សិណនោះវេឡា　សែនសោយសោកា　ហើយបរបុះផ្គង
រត់រកគង្គារ　ម្ទីមាកន្ទូង　គ្រាប់កាត់ដោយដង
ដល់ស្ទឹងមួយមាន ៗ　ទឹកសិងវេងថ្លា　ទើបនាងវេឡា

បរបុះទៅបាន　　បៀមទឹកនោះស្រេច　　បរត្រាច់វិលថ្កាន
ដល់រាជកល្យាណ　　ហើយប្រឹងព្រួសស្តោះ ៗ　　ត្រង់ទក់ស្រី
ទើបទៅទៀតខ្ចី　　ពីរបីសាស្ទោះ　　ព្រួសសព្វកាយា
បំបារស្រីស្រស់　　គ្មានស្មារតីសោះ　　វីឡាក័យខ្លាំង ៗ
ចំផាសនឹមទួន　　ទូងទាញអង្រន់　　រួតរិតកាយាំង
យូរណាស់មហិមា　　វីឡាកាន់កាំង　　ទ្រង់តឹងវេណា នតាំង
ហើយស្រែកយំថា ៗ　　ឱម្ចាស់ខ្ញុំអើយ　　ស្តុកស្តឹងល្ងឹងល្ងើយ
ពុំដឹងយ៉ាងណា　　សូមបើកព្រះនេត្រ　　ទតមើលខ្ញុំ
ម្តេចផ្តេះណា　　ហាក់ពុំប្រណី ៗ　　សូមម្ចាស់បរបា
សំណោះសំណាល　　មកវីឡាថ្ងៃ　　កុំឲ្យខ្ញុំព្រួយ
តែឯងក្នុងព្រៃ　　ប្តីម្ចាស់ខ្វល់អ្វី　　អំពីនាងខ្ញុំ ៗ
រៀងមកសព្វដង　　ទ្រង់ធ្លាប់សាសង　　រកទូលបង្គំ
ឱម្ចាស់ខ្ញុំអើយ　　កុំទ្រង់សំងំ　　តើនឡើងនាងខ្ញុំ
ទ្រង់ក្រំស្មើក្ស័យ ៗ　　ហើយនាងវីឡា　　អាទិស្តានថា
ឱទេវ្តាព្រៃ　　ទោះតាំងទេព　　នៅនាសួគ៌ថ្ងៃ
នឹងព្រះកោសី　　សូមលោកមេត្តា ៗ　　ចុះមកសឡូវ
ជួយជីវិតពៅ　　ពន្ទុកបំប៉ារ　　ឲ្យបានរួចរស់
ក្នុងពេលនេះណា　　ឱម្ចាស់សិរសា　　លោកមានបារមី ៗ
ឯអស់អម្រឹត　　ត្រៀបត្រាពន្ទុក　　លុះត្បុសំដី

នាងវិទ្យាទួញ　ទំនួញអស់ក្ដី　សិងតែប្រាណី
ហើយសោកគ្រៀបគ្រា ។ អឹងអាប់រំពឹង　សិងសព្វសត្វផង
ទួញទល់ទុក្ខា　អាណិតកល្យាណ　សុវណ្ណបំប៉ារ
ទឹងនាងវិទ្យា　ពេកពន់ប្រមាណ ។ ក្រកើកក្ដាត់ក្ដៅ
ទូទ័រៈបំនៅ　កោសីប្រធាន　ពុំអាចទឹងនៅ
លើអាសនៈបាន　ស្ដេចលីលាថ្កាន　ចុះដល់ព្រឹក្សា ។
ទើបប្រែទ្រូ　ជានាគទាំងគូ　សឹងមានរិទ្ធា
ចូរចូលប្រយុត　រិតរួតពាន់ពារ　ក្សិណាមួយនោះណា
ចាលចាញ់ក្សិណាក្ស័យ ។ មួយលូនទៅរក　កកេថ្ចាំមក
ព្រួសប្រញាប់ក្រៃ　សិងមានជីវិត　រស់ដូចប្រក្រតី
លូនលឿនវិលវៃ　កាត់ព្រៃទៅហោង ។ រីឯវិទ្យា
កាលឃើញនាគ្គា　ភិតភ័យកន្ទង　រត់រកលាក់ខ្លួន
ពឹងពួនជាម្ដួង　មើលនាគទាំងសង　ដឹងដោយប្រាថ្នា ។
នាគទៅស្រេចហើយ　បាត់ពុំលង់ឡើយ　រីនាងវិទ្យា
ទៅកកេថ្ចាំ　នោះមកម្នីម្នា　ព្រួសនាងបំប៉ារ
សុវណ្ណទេវី ។ លុះបានតបទៅ　បំប៉ារស្រីពៅ
បានដឹងស្មារតី　ក្រោកឡើងម្នីម្នា　មានសុវណ្ណី
វិទ្យាហេតុអ្វី　ពុំដាស់អញផង ។ ឯនាងវិទ្យា
ស្ដាប់ស្រីបំប៉ារ　ទើបទូលវិញស្នង　បពិទស្រីថ្លៃ

ម្ចាស់ក្ស័យហើយហោង　គេជះខ្ញុំផ្សង　នូវអស់ទេវ្តា ៗ
សិងមាននាគរាជ　រិទ្ធីអំណាច　ចាំងពីរអគ្គា
មកដល់ចឹងខាំ　ពានពាំពាធា　មួយមិញមរណា
ក្សិណក្ស័យជីវី ៗ　រីមួយទៅខាំ　កកេយកថ្នាំ
ព្រួសអស់ឥន្ទ្រិយ　បន្តិចទើបបាន　ប្រែប្រាណវិលខ្លី
សេរួបជីវី　លួនទៅឯងណា ៗ　ខ្ញុំឃើញហើយខ្លាច
ពេកពានពុំអាច　ទីងទប់អាត្មា　ខំរត់ទៅពួន
លាក់ខ្លួនសស់សា　លុះនាគយាត្រា　ទៅហើយទើបខ្ញុំ ៗ
ទៅយកថ្នាំនោះ　មកហើយខ្ញុំស្ដោះ　ស្រីរតន៍ឧត្តម
ភ្ញាក់ភ្ញាក់ស្មារតី　ក្សត្រីសួរសម　តើនរាកបន្ទុំ
ឥឡូវនេះណា ៗ　នាងស្ដាប់សំដី　ពាក្យរីឡាខ្ញី
ទូលទើបនាងថា　នាងអើយអរគុណ　លើសលន់មហិមា
ផុតពីមរណា　ឥតអ្នកផងយល់ ៗ　ហើយនាងម៉្លា
រួសរាន់យាត្រា　ចេញចាកមន្ទល់　ដើរក្នុងបុត្តា
អាត្មាថ្នាក់ថ្នល់　ឯកឯងទុំពល់　ទីងនាងរីឡា ៗ
មើលជ្រោយមើលជ្រោះ　ព្រៃស្បាតបន្ទោរ　ខ្ពង់ខ្ពស់ៈសាះសា
នាងតែងស្រណោះ　អាឡោះក្ដាត់ណា　នឹកដល់មាតា
ទ្រង់ព្រះកន្សែង ៗ　ខ្សឹកខ្សួលពីលាព　ទន់អគ្គស្រពាប់
ស្រពោនថ្ងាថ្ងៃ　ផុះផុអនិច្ចា　កំព្រាម្នាក់ឯង

កន្ដោបកន្ដែង ត្រមោចឯកា ៗ ចំប៉ាស្រីថ្ងៃ
លេបកលបួលព្រៃ ទឹងនាងវិទ្យា រំលងពីរខែ
ត្រាច់កន្ទុំបុត្តា ពរពងបាទា កក្ដាសៅហ្មង ៗ
ណាខ្លាចសត្វព្រៃ សិង្ហគោដំរី ខ្លាខិនដំបង
ស្រែកឮខ្លាំងក្រៃ ដេញគ្នាតឹកកង នាងភ័យកន្ទូង
ទ្រង់សោយសោកា ៗ និកអាសូកាយ ពុំគួរបែកឆ្ងាយ
ដើរដោយព្រឹក្សា ពុំដែលឃើញមនុស្ស មានតែអម្រឹគា
កំដរដាគ្នា ហាក់ដូចសត្វព្រៃ ៗ

(ខ្សែ ១ សន្ទួបតែប៉ុណ្ណោះ)

ខ្សែ ២ ដើម យក្សដេញចាប់នាងចំប៉ាថោង

កណ្ដាល ទេវតាឃើញ ជ័យដេតកុមារ ទ្រង់ប្រាប ថាត្រូវជាគូទឹងនាង ចំប៉ាថោង ទើបទ្រង់ក្លែងធ្វើជាប្រើសមាស ដើម្បីឲ្យ ជ័យដេតកុមារដេញតាម ៗ

ចុង មានទេវតាចង់បាននាងចំប៉ាថោង ទើបសូមឲ្យព្រះនរាយដណ្ដឹងឲ្យ ៗ

សៀវភៅដែលផ្សាយចេញពីគេហសាន គីម-គី

បកិណ្ណកបរិត្ត	១ សៀវភៅថ្លៃ	១២'០០
ទេវតាភាសិតនិងពុទ្ធភាសិត	,,	៨'០០
សម្ភារសិក្ខាបទ គោលសិក្សាជំនួយធម្មវិន័យ .	,,	១២'០០
វេយ្យាករណបាប់ទី ១	,,	១៨'០០
,, ,, ទី ២	,,	១៧'០០
វេយ្យាករណ៍ខ្មែរ	,,	១៣'០០
លេខទៀវ	,,	១៥'០០
បត្តិទានាទិគាថា គឺឥមិនាប្រែ	,,	៦'០០
ធម្មបញ្ហា	,,	៦'០០
បញ្ញានិទ្ទេស	,,	២៥'០០
សមាធិនិទ្ទេសសង្ខេប	,,	៣០'០០
ប្រស្នាគិហិបដិបត្តិ.	,,	១៨'០០
វិធីប្រែបាលី	,,	២៥'០០
ប្រស្នាអភិធម្ម	,,	២៥'០០
ប្រស្នាត្រៃគុណ	,,	២៥'០០
សាមណេរវិន័យបញ្ហា	,,	១៨'០០

សៀវភៅកំពុងបោះពុម្ព ឬ ប្រុងនឹងបោះពុម្ពតទៅ

រឿងដំបងក្រញូង-ក្ងាក្រែក-បក្សីចាំក្រុង
រឿងមេទពត្រិស
រឿងបម្រុះថោងបញ្ចឹមក្រពើ
រឿងព្រះបាទអជាតសត្រូវ
រឿងនិទានទេវទត្ត
រឿងព្រះសុវណ្ណវង្ស

និងសៀវភៅ បាលី-ខ្មែរ ដទៃទៀតជាច្រើន

សេចក្ដីជូនដំណឹង

បណ្ណាគារខ្ញុំបាទ មានទទួលបង់ក្របសៀវភៅ មានជាព្រះពុទ្ធរូបច្រើនបែប មានជារូបថតផ្សេងៗ គឺព្រះរូបព្រះករុណា និងសម្ដេចសង្ឃនាយកជាដើម និងសៀវភៅធម៌ សៀវភៅរឿង គ្រឿងសរសេរ សង្ឃដិកា ឆាយា សំបុត្រកំណើត កាតកូនសិស្សនិងសៀវភៅបារាំងផ្សេងៗ

សូមនិមន្ត និងអញ្ជើញលោកអ្នកចូលជាវទិញ ដោយមេត្រី ។

បើទិញដុំ យកទៅលក់ទៀត ខ្ញុំគិតរង្វាន់ជូនយ៉ាងគួរសម ។

ថ្លៃ ១២៛០០

) រោងពុម្ព ភិក-ភិ ភ្នំពេញ (